

2/02

VĚSTNÍK

Sokol Sydney Gymnastic Association Inc.

If undelivered return to:

53 Alice Str.
SANS SOUCI 2219
Print Post Approved
PP 239732/00003

SOKOL

SYDNEY AUSTRALIE.

OZNAMUJEME OTEVŘENÍ NOVÉ LÉKAŘSKÉ KLINIKY V
PENSHURSTU (NEDALEKO HURSTVILLE) ZAČÁTKEM KVĚTNA
2000.

Dr. VĚRA TATOSSIAN NABÍZÍ :

1) VEŠKERÉ SLUŽBY VŠEOBECNÉHO LÉKAŘSTVÍ
(GENERAL PRACTICE)

IMUNISACE, ŽENSKÉ, DĚTSKÉ LÉKAŘSTVÍ, TĚHOTENSTVÍ,
ASTMA, PAP TEST, ECG. SPIROMETRY, DROBNÉ
CHIRURGICKÉ OPERACE ATD.

2) KOSMETICKÉ PROCEDURY :

-KOLLAGENOVÉ INJEKCE

-BOTOX INJEKCE

-SCLEROTHERAPY (PAVOUČKOVÉ
VĚNY)

-LÉKAŘSKÉ SLOUPÁNÍ KUŽE

-ZA VELMI VÝHODNÉ CENY-

ADRESA :

PENSHURST MEDICAL CENTRE
9 THE STRAND - PENSHURST NSW 2222
TEL. 9580 5320 MOBILE: 0403 335 345
Dr. Věra Tatossian fax: 9585 0197

DENTAL IMPLANTS

Missing Teeth?

Dental Implants may be the solution:

- You can talk, laugh and smile without worrying. Your new teeth will be fully anchored and feel just like your own teeth.
- Eat what you like without problems
- Recover your natural smile
- A safe and reliable treatment method
- There is no need to file down adjacent teeth

Dr. J. Mader, Suite 106, "Piccadilly"
222 Pitt Street, Sydney, 2000
Phone: 9264 5210

visit our web site at: mader.pair.com

Our Treatment Solutions

Single Teeth

Multiple Teeth

Dentures

Whether you are missing a single tooth or a complete jaw, we will have a solution to meet your needs. Implants have a totally natural appearance and feel just like your real teeth. Please visit our website for more details or call the surgery for an appointment.

O Sokole jsem věděla leccos: že otcův strýc, František Fiedler, který již v třicátých letech odešel z chudých pohraničních Zdárek za prací do Francie - a posléze se tam stal starostou pařížského Sokola - na principy Sokola nedal dopustit a vždy trvil, že mu za mlada sokolské cvičení po záchvatu polia zachránilo zdraví. Byl sokolem tělem i duší do svých 95 let. Zнала jsem i rodinné fotografie, kde na začátku století všechny generace oděny v sokolské kroje zářily zdravím a sebevědomím. Pamatovala jsem si babiččinu knihu "Kulihrašek a Všesokolský slet", kterou jsem milovala pro obrázky cvičících prostých hříbků a muchomurek...

A tak jsem si v roce 2000 udělala čas a byla jako divák na XIII. sletu v Praze. Přes nepřízeň počasí, námitky, že připomíná spartakiádu (ironické to přirovnání) a počáteční organizační chaos byl tento slet neočekávaným úspěchem. Očekávání byla skromná, účast a nadšení jak cvičících tak obecenstva velika - neprodělaly se peníze! Po Praze, v televizi se říkalo, jak zvláště pěkný byl průvod, jak moc se tleskalo "protinožské" župě! Malý stadion Evžena Rosického byl naplněn po švy! Jen z republiky přijelo na 22 tisíc cvičenců. Dojemné bylo zobrazení dat minulých sletů: 1882, 1891, 1895, 1901, 1907, 1912...1920, 1926, 1932, 1938...1948...1994. Bylo hřejivé si uvědomit jak sokolská myšlenka přežila doma i v exilu po 40 let komunistického útlaku.

Donutilo mne to přechíst si i sokolskou stat' Dr Miroslava Tyrše, útlou knížečku "Náš úkol, směr a cíl", která i dodnes má svou váhu. Je těžké nesouhlasit s úvahami jako "každý národ zhynul jen vlastní vinou" či "národ nepočtený jako my ...chce-li žít, třeba mu ráznou a všestrannou činností nad jiné vyniknout" anebo "kam jiní národové, nikdy nespoutani, šťastnějším osudem před námi dospěli, tam, ba za tím leží cíl nám společný...kam všichni spěti máme."

I dnešní Sokol potřebuje podporu nás všech. Sokol Sydney bude 20. dubna slavit 25. výročí otevření sokolovny a výstava spojená s touto oslavou je poctou práci, která byla vynaložena nejen za toto období, ale poctou i těm, kteří Sokol v Austrálii obnovili v padesátých letech minulého století, i těm, kteří jim dali sokolské nadšení do vinku na cestě do emigrace.

Týden před tím, na 14. dubna je svolána valná hromada, kde každý člen může vyjádřit svůj názor a kde také bude probírána změna Ústavy. Na obě akce jste srdečně zváni.

Pomozme Sokolu Sydney najít cestu do nové úspěšné etapy. Jak říká Tyrš: Naprejmě síly a hledejme společný cíl!

Alena Jirásková

Soutěž pro čtenáře Věstníku

Nejprve k minulé otázce - nikdo neznal správnou odpověď a tak jen sdělujeme, kdo byl ten slavný český spisovatel, který stál u zrodu mongolských novin Ůnen a byl šefredaktorem novin Ůr...Byl to autor Osudu dobrého vojáka Švejka, ano byl to **Jaroslav Hašek!**

A nyní druhá soutěžní otázka !

**20. července 1924 zavlála poprvé
při slavnostním vyhlášení vítězů
nad olympijským stadionem v Paříži československá vlajka
na počest mladého sokola a našeho prvního zlatého medailisty.**

Jak se ten sokol a zlatý medailista jmenoval ?

První cena za správnou odpověď bude večeře pro dva na utajovaném místě. Druhou cenou bude Kalendář Českého dialogu 2002. Opověď sdělte telefonicky na číslo 9528 7928, po pracovních hodinách na číslo 9365 1872, nebo e-mailem na adresy jardaz@ozemail.com.au / czlink@hotmail.com

Z pera starosty.

V minulém Věstníku jsme blahopřáli bratru Oldřichu Maříkovi k jeho osmdesátinám. Žel Bohu k našemu velikému zklamání jsme se dozvěděl od sestry Maříkové, že Oldřich měl v sobotu 2. února mozkovou mrtvici a je ochrnut na pravou část těla. Svoje narozeniny oslavil v kruhu rodiny a přátel v domácím ošetření. K narozeninám jsme mu zaslali blahopřání, které uvádíme.

Vážený a milý bratře Oldřichu.,

Jménem předsednictva, členu výboru Sokola Sydney, Sokolské župy Australské a Světového Svazu Sokolstva mně dovoľ, abych Ti co nejsrdečněji poblahopřál k Tvým osmdesátým narozeninám, které trávíš v kruhu rodinném v domácím ošetření.

Jistě, že při této vzácné příležitosti celá rodina zavzpomíná na ta léta minulá, léta naplněná celoživotní prací a starostmi o rodinu a ty těžké začátky v této pro nás nové zemi. Zemi, která jen částečně nahradila naši drahou rodnou vlast. Děkujeme všemohoucímu, že jsme se dočkali osvobození v roce 1989 a obnovení Československé Obce Sokolské. Ty jako Sokol od dětství jsi se zasloužil o založení Sokola v Sydney a mnoho let praktické a vzorné práce pro naši Jednotu.

Bratře Oldřichu, my Ti srdečně děkujeme za Tvoji věrnost Sokolu a za Tvoje zásluhy, které vedly k postavení Sokolského národního domu v Sydney. My Ti děkujeme, za tisíce bezplatných hodin, které jsi daroval sokolu při stavění a později jako hospodář a náčelník. Vážíme si Tvé obětavosti a Tvého příkladu budeme následovat. Nesmíme zapomenouti, že je naší povinností, aby Sokolský národní dům a Sokol i nadále prosperoval a aby generace, kterou Ty jsi vychoval pokračovala a tím uctila památku těch, kteří již nejsou mezi námi.

Závěrem Ti přejeme a modlíme se o zlepšení Tvého zdravotního stavu a Boží požehnání do dalších let Tvého života.

Srdečně se sokolským " Nazdar ! "

Jiří Jelínek starosta.

*****
Sestra Liduška Maříková touto cestou velmi srdečně děkuje bratrům , sestrám a krajanům za jejich přání Oldřichovi k narozeninám a hlavně k zlepšení jeho zdravotního stavu. Celá rodina se podílí na ošetřování, ale hlavní zodpovědnost nese sestra Liduška .
*****

Naši členové a krajané budou potěšeni zprávou, že jsme obdrželi 600 filmů a 16 mm promítačku z Generálního konzulátu České Republiky. Bratři J. Jelínek. P. Čermák a Ray Černý mají vše pečlivě uskladněné a nyní vyberou vhodné filmy k promítání. Je potěšitelné, že mnohé filmy mají anglické podtitulky, což umožní návštěvníkům Ponrepa, aby přivedli i své anglicky mluvící přátelé. Upřímný dík našim zastupitelským úřadům.

V neděli 17. března jsem byl pozván na Společenské odpoledne, které pořádalo Artspectrum na ukončení jejich činnosti. Bylo to pro mnohé z nás smutné setkání, jelikož jsme po všechna léta velmi cenili, záslužnou práci nemnoha jednotlivců tohoto spolku. Bezespornu měsíční časopis Artspectrum, měl vysokou literární úroveň a byl populární v naší krajské komunitě zde i v zahraničí. náš upřímný dík za vaši dlouholetou činnost a přijměte naši prosbu za uveřejnění vašich kvalitních článků v budoucnosti v sokolském Věstníku, který ochotně zašleme na adresy vašich odběratelů. Rozšířený Věstník se širší řadou dopisovatelů a odběratelů bude jistě ocenněn našim členstvem a krajskou veřejností v Australii a v zámoří.
Jiří Jelínek.

ZPRÁVA POKLADNÍ.

Po téměř třiceti letech pokladničení pro Sokol Sydney, pevně doufám, že zvolíme nového pokladníka na Valné hromadě 14. dubna na kterou všichni dostali pozvání. Příklad, který jsem dal na mimořádné Valné hromadě v roce 1973, že nejenom postavíme Sokolský Národní dům, ale že vše rovněž zaplatíme jsem díky vám štědrým dárcům dodržel. Jak uslyšíte na Valné hromadě máme rovněž slušnou částku uloženou v záloze pro eventuální vydání.

Velmi srdečně vám všem, kteří jste v nás věřili a finančně Sokol podpořili děkuji.

Provozní náklady a Věstník		Provozní náklady a Věstník	
Paní Zdena Buršíková	100	Manžele P. a A. Ludvíkovi	100
Manželé Pleškovi	50	Br. Tomáš Buršík	10
Sestra T. Saltmanová	30	Br. B. Šárka	60
Br. J. Jelínek	30	Sestra J.A. Rich	10
Br. J. Zahrádka	10	Sestra J. Petrů	5
Br. a sestra Kašpárkovi	30	Paní A. Zapletalová Qld.	25
Br. Dr. O. Fiala	25	Br. a sestra Sokolovi	40
Sestra I. Brichtová Praha	50	Br. Dr. M. Škopek	30
Paní Dr. J. Štěpánková	50	Sestra B. Kassowitz	10
Paní S. Minkusová	25	Br. a sestra Pšeničný	10
Br. M. Horák	10	Br. Jan Sedlák	50
Br. Josef Tomek	10	Paní Milena Benešová	25
Paní Lidia Kuncová	25	Paní H. anonymě	15
Sestra J. Dresslerová	10	Sestra Dáša Čtvrtečková	10
Br. R. Toman	30	Sestra Irena Ningerová	15
Br. a sestra P. a E. Čermákovi	20	Bratr. J. Borovička	20
Sestra Manka Doležalová	20	Pan A.B. anonymě	50
Br. Ing. S. Beneš	10	Br. Dr. Jan Mader	100
Paní Blanka Bartoňová	25	Manžele L.E. Kubouškovi	20
Br. J.Žemlička	10	Br. O. Bureš	20
Manžele G. L. Seidlovi	20	Br. a sestra D. L. Stevens ACT.	30
Paní M. Flynnová	20	Paní Eva Matulová	30
Br. A. Hercok	30	Pan Z.J. Martínek Qld.	20
Pan František Bejček	200	Paní Betka Sopková	10
Manželé O. Budinovi	10	Sestra Irena Steklá	20
Paní Eva Filla	10	Sestra Zdena Haberová	5
Sestra Valerie Ganzová	30	Sestra Jana Henrichová	20
Br. R. Darmopil	20	Br. a sestra Merendovi	16
Br. Luboš Záhorský	20	Br. Hanuš Federer \$ 20 +	10
Br. Hodina Velké Opatovice Č.R.	40	Br. a sestra M.M. Černý	10
Br. Bartik	10	Br. P. Rossler	5
Sestra Věra Bonyhady	30	Br. K. Jager	10
Sestra Milena Křížová	30	Sestra Eva Machová	21
Sestra Eva Jonáková	20	Bratr V. Svoboda	20
Bratr O. Turek	30	Bratr Miloš Štefánek	30
Paní Julie Golding	30	Bratr a sestra M a F. Čapkovi	10

Anonymní štědrý dárců věnoval \$ 300-00 na údržbu a provoz. Srdečný dík !

Drobné zprávy.

Posíláme naše upřímné blahopřání bratru Hanušovi Federerovi, našemu nejstaršímu členovi, který 22. dubna t.r. oslaví devadesátiny. Bratře Hanuš! náš srdečný dík za Tvoji štědrá podpora Sokola v Sydney a přání hodně zdraví a dobré pohody do dalších let Tvého bohatého života.

G.J.J.

Artspectrum

S upřímným politováním konstatujeme, že v dubnu 2002 ukončí činnost sydneyjská společnost Artspectrum a tím ustane i vydávání vysoce kvalitního časopisu Spectra. Před shrnutím činnosti Artspectra, založeného v roce 1996, podívejme se o několik let před toto datum, na základy, které předznamenal vznik této společnosti.

Poprvé se sešla skupina sedmnácti výtvarných umělců, z nichž převážná část utvořila později jádro Artspectra, na společné výstavě na Rocks v Sydney, v listopadu 1994.

Hned v následujícím roce, při příležitosti návštěvy Austrálie prezidentem České republiky Václavem Havlem, byla Jana Reichová, organizátorka první výstavy, požádána Generálním konzulátem Č.R. v Sydney o pomoc s uspořádáním výstavy další. Za spolupráce většiny výtvarníků, kteří se zúčastnili listopadové výstavy na Rocks, se podařilo navázat styk s dalšími výtvarníky českého a slovenského původu v Austrálii. Z 52 přihlášených umělců se výstavy v Barry Stern Gallery v Paddingtonu zúčastnilo 38 výtvarníků.

Tehdy také vznikla potřeba poskytnout této skupině výtvarných umělců určitou právní formu, zajistit finanční prostředky na další činnost, zaplatit pojištění a podobně. Jelikož v té době existovala v Sydney jiná, tehdy již zaregistrovaná krajská organizace dosti podobného zaměření, Czech-Australian Cultural Alliance, zdálo se, že spojení těchto dvou skupin bude oběma užitečné. Existující, registrované skupině, která sestávala v podstatě jen z „direktorů“ vznikla členská základna, z jejichž finančních příspěvků bylo možno zaplatit dlužnou registraci a skupině výtvarníků se dostalo, tak říkajíc „střechy nad hlavou“. Za dobu zhruba jednoho roku uspořádala tato skupina, (která později utvořila Artspectrum) pod hlavičkou Alliance, celou řadu akcí. Jednou z nich byla společná výstava prací našich výtvarníků s putovní výstavou MZV ČR, která se konala v Scymour Centre v Sydney. Dva večery v rámci této výstavy byly také věnovány koncertům. Tato výstava, opět za účasti našich členů, byla potom ještě přenesena do Canbery. Dále se v tomto údobí konala výstava grafiky a fotografií v Sokolském národním domě, další výstava výtvarných prací v Marree Salonu ve středu Sydney. Navíc se ještě uskutečnily další dva kulturní programy ve spolupráci se Sokolem Sydney a jedna přednáška.

Vymyká se rámci tohoto článku zmiňovat se jednotlivě o všech dalších pořadech, přednáškách, výstavách, koncertech a jiných akcích, které společnost Artspectrum od jeho oficiálního založení, ke kterému došlo na ustavující členské schůzi 2. dubna 1996, ve většině případů sama, mnohdy také ve spolupráci se Sokolem Sydney uspořádala. Za posledních šest let lze ale sečíst 21 samostatných kulturních programů, 12 přednášek na různá témata, 6 výstav uměleckých děl našich členů – výtvarníků a dalších 17 akcí ve spolupráci se Sokolem Sydney a jednu akci s Čs. Country Clubem. Byla vydána publikace o historii českého vysílání v Sydney, kterou připravila a editovala dr. Jarmila Slánská, která zastávala po několik let funkci jednatelky Artspectra. Kromě toho od roku 1995 navázalo Artspectrum na tradici pořádání předvánočních trhů, kterou ve spolupráci se Sokolem Sydney začala v roce 1992 Jana Reichová. Předvánoční trhy se potom konaly každoročně až do roku 2000, tedy celkem devětkrát, doplněné vždy kulturním programem a večerí.

Předcházející odstavce vyčísluje tedy úctyhodný kus práce, kterým členové Artspectra obohatili krajskou činnost. Mnohá z akcí, které společnost uskutečnila by si zasloužila, aby o ní bylo napsáno více. Zmíňme se přesto o jedné, patrně největší akci, kterou Artspectrum za dobu své činnosti uspořádalo. Byly to „**Days of Czech Culture in Sydney**“ uspořádané v krásném prostředí University of New South Wales ve dnech 28. 10. – 8. 11. 1996. Současně s výstavou uměleckých prací členů Artspectra, konaly se téměř každého večera koncerty českých hudebníků a dva z večerů byly také věnovány poesii.

Na tomto místě patří zmínka o další důležité činnosti Artspectra, a sice vydávání dvouměsíčníku Spectra. Tato publikace sice vznikla bez plánování začít vydávat časopis, po vzniku společnosti bylo ale záhodno vydávat pro členy organizace zprávy o připravovaných akcích, podávat informace o práci výboru apod. V prvním vydání pod názvem Zpravodaj v dubnu 1996, nejnutnější oznámení zaplnila tři stránky. Od druhého čísla, které se již nazývalo Spectra, pozvolně přibývaly náhodné články či ukázky z poesie tří členek: Dr. Hany Gerzanicové, Dr. Jarmily Slánské a paní Boženy Šamánkové. Stránky pomalu ale jistě narůstaly, najednou jich bylo šest, osm. Členové, jejichž počet také narůstal, začali sami posílat své příspěvky. Posléze se přispěvatelé, nebo dopisovatelé začali hlásit i ze zámoří a samotného domova, České republiky. Stránky narostly na počet 24 až 26. Díky těm zdejším i „přespolním“ o Spectra vzrůstal zájem a z původních asi padesáti čísel, bylo tisknuto téměř 200. Z těch, asi 60 kopií bylo pravidelně posíláno čtenářům v zahraničí, zejména v České republice, ve Švýcarsku, Německu, Jižní Africe, Brazílii, v Kanadě i USA. Třicátým šestým číslem vydávání Spectra tedy bohužel končí.

Je nesnadné vyjmenovat všechny členy a příznivce, kteří k úspěchu práce Artspectra a Spectra přispěli. Poděkování patří všem nynějším i bývalým členům výboru Artspectra i všem dalším, kteří jejich snahy podporovali a tím velice obohatili krajskou veřejnost v Austrálii i jinde.

Redakce Věstníku

P.S. Věstník požádal manžele Janu a Zdeňka Reichovy o spolupráci s našim časopisem, která byla přislíbena. Jejich dlouholeté zkušenosti budou vítaným přínosem pro naše stránky. Vítáme je mezi nás a těšíme se na každý pozitivní podnět.

JEDNO POTŘEBNĚ - NAŠE SOKOLOVNA

Bořek Šindler

Příspěvek k 25. výročí postavení Národního domu v Sydney

Naše sokolovna, sydneyjský Národní dům, slaví letos jubileum svého pětadvacetiletého trvání. Je to děvče poměrně ještě mladé a vlastně v nejlepším věku. Jejimi kmotry a kmotříčkami byla sice celá sokolská veřejnost, ale s rukou na srdci nutno přiznat, že to je děcko houževnaté, tvrdošíjně iniciativy poměrně malého počtu jedinců, kteří nejen stáli u její kolébky nýbrž ji přímo rodili a nakonec zrodili. Těm - a mnozí z nich jsou ještě mezi námi živými - těm patří obdiv a dík největší. Jmenovat je by bylo nemístné, protože by jistě došlo k neblahým byt' nemíněným výpustkám. Jím však budiž sláva. A neostýchejme se použít i silnějšího výrazu, sláva nehynoucí, tedy sláva, která by hynout ani zhynout neměla.

Když člověk uváží ty skrovňounké začátky Sokola v Sydney - začínalo se věru z ničeho, a to ještě i dlouho předtím, než o vystavení vlastní sokolovny vůbec mohlo padnout slovo. Sokol není marně jednou z nejstarších českých institucí s dlouhou českou tradicí. Bez Sokola, bez sokolské tradice by možná nebylo bývalo československých legií a bez legií by byl Masaryk možná nebyl prosadil československou samostatnost, obnovení české i slovenské státnosti. Není nadsázkou tvrdit, že bez Sokola by se nebyla zrodila Československá republika. A bez republiky bychom možná ještě dnes my Češi stále ještě panáčkovali Vídni a Slováci Budapešti, pokud by Slováci vůbec byli zůstali schopni někomu panáčkovat. I toto všechno je třeba brát v úvahu vždycky, kdykoli je řeč o té sokolské mladici, pětadvacetileté krasavici v Sydney. Také proto, že naše sokolovna se zrodila v dobách, kdy sokolská vlast setrvala v ujařmení a kdy doma v republice byla živná půda Sokolu upírána, kdy Sokol doma byl takřka pohřben. Pohřben nejen jeho nenávidnými odpůrci, ale také otupělostí a nezájmem těch, kteří mu vděčili za svoji národní a státní existenci. Zatímco sydneyjský Sokol vzkvétal.

Až do počátku let sedmdesátých minulého století se v Sydney cvičovalo po různých školních cvičebnách a nebylo nikdy jistoty, kde se bude cvičit přístě a přespřístě. Už od roku 1968 se pak sokolské řady rozmnožovaly o nově přibylé exulanty a tak došlo ke konečné úvaze postavit svoji vlastní sokolovnu. To se pak v roce sedmasedmdesátém zdařilo a od té doby se v Sydney cvičí pod vlastní střechou. Těch, kteří kdysi pilně cvičovali teď však začíná valem ubývat a sokolská tělocvična, kdysi zvučící v bujarém ruchu nadšení z vlastní střechy nad hlavou už dnes dávno nehostí ty zástupy členstva, jimiž se kdysi hemživala. Ti starší se už na prkna neodvažují a bohužel se nepodařilo k pravidelnému cvičení zvábit a přilákat mladé bratry a sestry. A to ani naše děti a vnuky, ani ty mladé a svižné studentky a studenty z republiky dnes v Sydney pobývající - a těch je zde na stovky, snad i na tisíce. O sokolské cvičení jako takové prostě nepanuje zájem a nebýt občasných tanečních zábav a jiných příležitostných vytoupení a oslav byla by dnes tělocvična už jen k dispozici volejbalistům, nohejbalistům, acrobikům a jiným sportovcům s náplní ne ryze sokolskou. Pravda, tito dnešní nadšení a záslužní uživatelé sokolovny ji navštěvují pravidelně a pilně, je jich však ve srovnání s dřívějšími zástupy sokolů a sokolůk jen ta hrstka. Sokolovna také hostí nejbohatší českou knihovnu v Australii a honosí se i velkou zásobou filmů a videí, v neposlední řadě také zásluhou českých zastupitelských úřadů. Stačí to Sokolu k další pestré a družné existenci?

Žijeme v zemi, která sportovní činností překypuje a hýří a kde je sport dokonce jakýmsi národním symbolem. Sporty i gymnastické projevy všech druhů jsou zálibou valně většiny Australanů. Sokol jako asociace cvičenců by tedy měl být ve floru. Není.

Jak vysvětlit ten zřejmý nezájem? Byl by hon na "vinníky" prospěšný sokolské věci? Dovolují si přednést, že nikoli a že hony na čarodějnice by sokolovnu nenaplňily. To neznamená nesnažit se hledat a snad i najít důvody nezájmu. Možná, že na prvním místě by mohla být ta neblahá izolace sokolovny od veřejných dopravních prostředků. Víme ovšem, že když naši lidé chtějí, dopraví se do sokolovny dovedou - při návštěvě presidenta Havla, při vytoupení slovenské Lúčnice i při jiných příležitostech byla v sokolovně hlava na hlavě. Nicméně jsme jaksi ustrnuli ve stínu minulé slávy. Při tanečních zábavách jakoby se sokolovna podobala své rodné sestře - nádražní restauraci. Chabé osvětlení, rozmístění stolů nedovoluje těm, kteří sedí přitisknutí ke zdi udržet kontakt s ostatními.

Mikrofony často selhávají, ubrusů není, večere se v hale nepodává, obložené chlebičky a cukroví občas dovedou zmizet hodinu po zahájení zábavy, o vepřových hodech někdy už po osmé není už nic z vepřových pochoutek k dostání. To jsou pravděpodobně však jen marginální symptomy příčin hlubších.

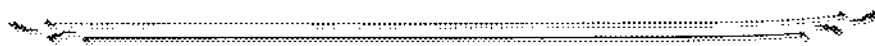
Při svém založení českými idealisty a vlastenci v Praze byl Sokol prakticky jedinou českou organizací s cvičební náplní. Od založení této naší všennárodní organizace však už uplynulo téměř půldruhého století. Sokol byl ve své podstatě i organizací národního uvědomění a národního odboje, úsilí o národní svěbytnost a samostatnost. České samostatnosti bylo dosaženo, existence národa je zajištěna a na poli tělesné výchovy se dnes svět, a to i svět český, hemží sporty v době založení Sokola nepředvídanými.

Náš český Sokol ovšem nikdy nebyl organizací pouze cvičební a jeho národní náplň vždycky byla věrnou družkou náplně všeobecně kulturní. Sokol měl od svých prvopočátků různé odbory s náplní nikoli ryze cvičneckou - tak například odbory divadelní, hudební, taneční a společenské. Vtírá se nám tedy zde v Australii představa, zdali by snad naše sokolovna, náš sydneyjský Národní dům - jak jsme si zvykli sokolovnu nazývat - neměl začít obracet pozornost především na onu kulturní náplň. Vždyť je tu mnoho těch kdo sice cvičit nechodí a cvičit v sokolovně nebudou, ba i těch, jímž čeština sice není řečí komunikační, kdo však jeví eminentní zájem o českou věc, o českou kulturu, o své české kořeny a mezi ty ovšem patří děti českých rodičů, ať už exulantů nebo jiných příchozích do Austrálie z naší země. Neměl by náš Sokol se svoji neposkvřenou minulostí v době nesvobody doma obrátit svou upřímnou tvář k těmto lidem? To snad v první řadě. Ale jsou tu i jiní, australská veřejnost, Čechům nikoli nepřátelsky nakolněná - naši spoluobčané Austrálie nečeského původu, a zde myslíme především na své spoluobčany slovenské. Ti všichni by snad mohli najít v Sokole zábavu i poučení, čínorodé rozptýlení, kulturní osvěžení a ovšem i radost a užitek z tělesného pohybu toho či onoho druhu.

Nabízí se i jiný pohled. Sokol by se mohl a měl stát účelištěm, které by mohlo aktivně a vědomě přispívat k vytváření nové se vytvářející australské civilizace, Sokol by mohl fungovat jako český příspěvek, jako český přetavovací element mezi naší českou základnou doma a českým živlem v této nové zemi. Doma se časem poměry usměrní a zkonsolidují, o tom nepochybuje, a tak jako je a bude český příspěvek evropské civilizaci příspěvkem ne nepodstatným, může za pomoci australského Sokola sloužit i budoucímu vývoji této svobodné a demokratické země. Nestane se tak, pokud bychom se uzavřeli do malé české ulity holdující jen slávám a oslavám minulosti a cílů nyní již - také doma - dosažených a překonaných. Duch Sokola není ovšem třeba překonávat, jen snad znovu jej nalézat a uplatňovat. V těch nejlepších tradicích minulosti, nikoli však na nerozmyšleném a neplodném lpění na minulosti a jejich vnějších projevech.

Na nějakou zvláštní pomoc ze strany republiky nespolehejme. Tam si veřejnost - již sice po dvanáct let otevřená proudům nebolševické civilizace - stále ještě protírá oslepené a jakoby nevidoucí oči. Vláda je stále ještě prakticky ve vleku bývalých přísluhovačů Kremlu a my tam, pokud si nás tato veřejnost a její vláda vůbec všimají, existujeme i nadále pod bolševiky nám vtisknutým puncem „zrádných emigrantů“, zatímco kdejaký estébáček je samozřejmě pokládán za věrnějšího syna národa. Republika tedy snad bude nápomocna sporadicky a s jakousi mlhavou představou o „vzdálených krajanecích“. Někdy nám ti doma snad i třeba poklepu blahosklonně na rameno, ale příznejme si - ty dvě tři ztracené ne-li přímo zaprodané generace nás objevovat nechodí a nebudou.

Přesto však vzhůru do dalších let sokolské budoucnosti a jejich světlých zítřků, na solidních sokolských základech, avšak bez svéraci a omšelé kazajky překonaných ritů. Last but not least se zaslouženým díkyvzdáním budovatelům sokolské věci zde na druhém konci světa. Ptáte-li se jak na to, to je samozřejmě už jiná otázka. Nejdříve je snad vhodné nad svým osudem i budoucností se zhloubat a uvážit, kam spějeme. Namítnete-li, že ono se to hezky píše a povídá, máte jistě pravdu. Ale nějak by se začít mělo. Začít se ovšem nemusí s ničím. Zde se pak opět vtírá otázka, nezačneme-li budoucnost hledat my, najde se nám, najde nás ona sama, nezkažením? Nezačíná už teď být pozdě a nesklání se nad námi soumrak? Jitřenka, ne večernice, to budiž naší zástavou.

Sportovní zprávy

Y Dlouholetý člen Sokola **PETR ŠUBA** se v rámci přípravy na Mistrovství světa veteránů v plavání, které se bude konat na Novém Zélandu od 22.3 do 4.4.2002, zúčastnil několika přípravných závodů. V únoru se zúčastnil NSW Open Water Swim závodů v Jarvis Bay na 3 km., který ve své věkové kategorii vyhrál. Dále se zúčastnil závodů na 800m a 1500m volný způsob, v nichž skončil na 1. a 2. místě. V průběhu závodů překonal dvakrát NSW rekord. Na mistrovství světa veteránů na Novém Zélandu je Petr přihlášen v kategorii 800m volný způsob. Blahopřejeme k dosaženým úspěchům a přejeme hodně štěstí na Mistrovství světa!
Jarda Krejčík

Y Už se zase těšíme na Melbournské, jakpak nám to asi nandají? Anebo... přijďte nám fandit a třeba to nandáme my jim !!! **Sportovní "weekend" v sokolovně s nohejbalem a volejbalem bude 18. a 19. května 2002.** Datum si ještě můžete potvrdit s Vaškem a Martou Novákovými, tel. č. 9130 6781, nebo s Járrou Krejčíkem: 9807 4008.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

MALÁ RE-UNION S MALÝMI V SOKOLE - SYDNEY

Podářilo se to! První páteční cvičení dětí bylo úspěšné. Domluvila se taková malá re-union. Bratr náčelník Kurt zvládl výborně nástup a s většími dětmi i cvičení. Ti malí se na žínčnkách spíš "pletli" a tak si pak hráli s rodiči, strejdy, tetami i s babičkami, všude v tělocvičně. Bylo to výborné vidět plnější tělocvičnu a všechna ta mrňata. Škoda, že to tak není častěji. I "starší" děti přišly, Gabrielka a Adélka Kiliánovy s Andulkou a s Liduškou Maříkovou.

Poznáváte je všechny? Rodina Káji Jenička, Rosti Zachariáše, Jane Novákové /Jane Soepono/, rodinka Benešova a naše nejpočetnější rodinka - Foltmanovi. *Marta Nováková*

<http://pes.eunet.cz>

Milí přátelé, těm z vás, kteří máte přístup k Internetu vřele doporučujeme internetové noviny nazvané „*Neviditelný pes*“, které vydává v Praze pan Ondřej Neff a do kterých přispívá řada výtečných dopisovatelů. Zejména bychom rádi upozornili na dva z nich, Jana Kovanice, který píše do rubriky nazvané „*Samanovo doupě*“ a Františka Novotného, jehož rubrika má název „*Mrožoviny*“. Nedejte se prosím odradit názvy těchto rubrik, jedná se v obou případech o velice hodnotné a seriózní články. **ZR**

NEVIDITELNÝ PES

SOKOL S Y D N E Y

Vás srdečně zve na oslavu

25. VÝROČÍ SOKOLSKÉHO NÁRODNÍHO DOMU V SYDNEY

Datum: **20. dubna 2002**
Místo: **Sokolský Národní Dům
16 Grattan Crescent, French's Forest**

Program večera:

- 17:00** Otevření výstavy sokolských memorábilii.
- 18:00-21:00** Večeře a lístky či zákusky pro domácí spotřebu na objednávku u bratra Mirka Farského na tel. č.: 02 9476 2784, email: vffarsky@aol.com
Od 21:00-24:00 občerstvení v bufetu.
- 20:30** Oficiální zahájení večera - úvodní slovo starosty Sokola.
- Rozhovor s publikem - vzpomínky na budování Sokola v Sydney.
- Hudba k tanci a poslechu.

Jazz Disco Music

**Retro (60s,70s,80s,90s)
or Modern Music for all ages**

Vstupné: \$10; důchodci, studenti \$5

Výstava bude otevřena v neděli 21. dubna od 12:00-15:00 hodin.
Začátek promítání kina Ponrepo v neděli 21. dubna je v 15:00 hodin.

Božena Šamánková

Česky mluvící a čtoucí komunita v Sydney pomalu ubývá, ale knihy naší krajanky paní Boženy Šamánkové jsou stále ještě v dobré paměti zdejších Čechů a Moravanů.

Někdy začátkem osmdesátých let, kdy jsem ještě pracovala pro české vysílání v Sydney, mi přinesla přečíst verše paní Boženy její přítelkyně, paní Anežka Tondrová. Básně v sobě měly tolik opravdového citu, že jsem neodolala a připravila z nich program do rádia. Byla jsem samozřejmě moc ráda, když jsem zjistila, že se nelíbily jenom mně samotné, ale i posluchačům.

Od básni pak byl jen krůček k poznání, že paní Božena píše také prózu. První kniha, kterou dostali naši čtenáři do rukou měla titul „Útěk z domova“ a líčila dramatický útěk Šamánkovy rodiny v únoru 1949 z komunistického Československa přes hranice do Německa. První edici této knihy připravil tehdy spisovatel dr. J. Strnad. Druhý, životopisný román „Andělské schody“ editoval dr. Jan Jirásek a dovidáme se z něj nejen jak malá Božena vyrůstala v jihočeské Lásenici, ale podává i ucelený obrázek života na české vesnici v prvních desetiletích tohoto století. Po téměř totálním zničení typického českého venkovského života a jeho staletých tradic, je tento životopisný román snad jeden z posledních dokumentů násilně ukončené epochy. Koncem minulého roku byla paní Božena Šamánková jmenována čestnou občankou Lásenice u Jindřichova Hradce. Rozhodně nejen za svůj román „Andělské schody“ si toto vyznamenání jistě zaslouží.

Pokračováním „Útěku z domova“ se stal další román „Perpetuum Mobile“, který popisuje život české rodiny, která emigrovala do Austrálie začátkem padesátých let. Osudy rodiny Šamánkovy jsou si jistě velice podobné s osudy jiných českých rodin, které v té době skočily svou pout' za svobodu pod Jižním křížem. Knihu opět editoval dr. Jan Jirásek.

Poslední kniha povídek „Opál na dlani“ s podtitulem 'Nezvyklé povídky' je nevšední, ale zato velmi upřímnou zpovědí o zvláštních a jistě neobvyklých zážitcích, které Boženu Šamánkovou provázely již od útlého dětství.

Poslední z publikací vydaných Boženou Šamánkovou je pak útlá knížka básní „Jak život šel“ - vyznání lásky milovanému domovu, rodině a dětem.

Mé rodné zemi

Ty země malá tam v dálavách,
ztracený domove tisícu,
do světa široho nás vichřice zavála,
když na hradě králu opět cizí vlajka zavlála
a správa země vyrvána z rukou dědicu.

Kdo jenom pravdu tvým vnukům poví,
že sláva tvých synů je v bláto vržena?
Srdce lidí jsou přeorána jako lány polí,
by setlelo všechno, co je k tobě poji
i jejich duše je nenávisť przněna.

Prehají stíny pod rouškou tmavé noci,
štěkotu strážných psů je slyšet ozvěna
to tvé jsou děti matko, jež samy bez pomoci,
jdou světu žalovat o neúprosné moci,
v níž jejich lidská práva byla pohřbena.

Paní Božena Šamánková dnes žije ve „Strathfield Home for Aged“. V měsíci dubnu oslaví již 96 narozeniny. Pokud se chcete připojit ke gratulantům můžete poslat své blahopřání na adresu: Strathfield Home for Aged, 55 Homebush Road, Strathfield 2135

Jana Rich (Reichová)

THE AUTOBIOGRAPHY OF JAROSLAV NOVÁK

"Only a nation whose men are prepared to take arms and go to fight and if necessary die for the freedom of their country - only that nation has the right to live free."

Jaroslav Novák

I was born on 6th June 1921 in the small town Nové Benátky, situated between Prague and Mladá Boleslav, in Czechoslovakia. At the age of eleven I went to the college at Česká Lípa in Sudetenland and travelled to the college daily from a small village (where I lived with my uncle and aunt) near Hlinoviště, at the foot of Bezděz Hill on which are the ruins of a thirteen century castle - Bezděz.

Bezděz itself borders on Máchovo Jezero, named after the well-known poet Mácha. I studied in Česká Lípa for four years, between 1932 and 1936, a time which heralded the birth of Nazism. Czechs in Česká Lípa were in a minority and during the years 1934-1936 marches by the Hitler Youth movement were fairly common. In 1936 I changed colleges and went to study close to home, in the town of Mladá Boleslav, in the colleges known as Reálka. In 1939 the German forces invaded Czechoslovakia and my first encounter with them was early one morning, when I was cycling to school, when I met a motorised column speeding towards Prague on the right-hand side of the road - traffic in those days was on the left-hand side of the road in Czechoslovakia. The situation from then on deteriorated rapidly.

I matriculated in Mladá Boleslav on my birthday in 1939 and decided to go to the University in Prague. War started just before the university year commenced. I enrolled in the Electrical Engineering Faculty at Karlovo náměstí in Prague and boarded with a widow at Smíchov, together with another, older student. On 28th October - Czechoslovakia's National Day - students in Prague organized a peaceful demonstration against the prohibition by the Germans of celebrations to observe the national day. By then, Prague was host to a victorious SS division from Poland. The peaceful demonstration turned into a violent one and one student - Jan Opletal - was fatally injured, dying later in hospital.

At this stage I would mention that the students' hatred of the Germans was increasing daily. Just before, the mood, not only student feeling, but that of most of the Czech nation, was not very favourable towards England and France, as it was felt that the Czech nation had been let down at Munich - which led further to the German occupation of Czechoslovakia, while England and France stood by and let the Germans walk over us. But of course it was not only Germany, but Hungary also which occupied a great part of Slovakia and even Poland, which occupied part of the Moravian frontier region. We didn't think that England and France would go to war when Germany walked into Poland and we young students were always hoping that eventually Russia would come in and save us from the Germans. But of course our hopes were shattered when, while the Germans were occupying Poland from the West, Russia walked in and occupied a great part of Poland from the East. At that time a number of Czechs had escaped to Poland, just before the war, hoping that they would be able to fight with the Poles against the Germans. But the blitzkrieg was so fast that they did not get into the fighting force with the Poles and they were retreating East, where many of them were captured by the Russians and imprisoned by them until war broke out. A number of them were put into the Czech army, which was formed in Russia - and those Czechs and Slovaks who had been serving in the air force before the war were later allowed to go to England and join the Czech squadrons there. But this is just in passing... the main thing was that when Germany occupied Poland the Czechs' attitude started to change and we again began to believe in the West and, as already mentioned, among the students, hatred of the Germans rose daily. The day of the funeral for Jan Opletal was proclaimed by the students as a day of mourning and - once more against the Germans' orders - a massive march through the streets of Prague was organized. We clashed with the Czech and German police and several students were arrested, but the day appeared to finish calmly and next day studies continued at the University. Of course, many stories were related and trophies - such as German SS caps and parts of uniforms obtained in the previous day's scuffles with Germans were shown at the University!

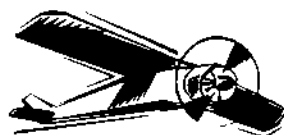
But a day later, the whole situation changed dramatically - during the night the German SS troops invaded all the universities and colleges, shot nine leading university students - Doctor Matoušek, Klíma - Gerný - Skuherský - Adamec - Frauwirth - Kouba - Weinert and Šafránek, and according to reports, dragged 2000 students off to gaols and later to concentration camps.

Early in the morning, on my way to university from my lodging, I met a policeman on one of the bridges crossing the Moldau River. He used to see me walking to the university daily (as I could not afford tram fare) and he appealed to me not to proceed any further and explained briefly what had happened. Nevertheless I proceeded to the university at Karlovo náměstí and when I got close noticed the SS flags flying from the university building and fully armed German SS troops standing with machine guns at every entrance. I met a few other students and we managed to get in touch with a professor who had his office nearby and he advised us to leave Prague immediately - but not to depart from the main railway stations as these were heavily guarded by the German troops and further rounding up of the university students was continuing. I returned quickly to my lodgings, hurriedly packed my few possessions, and took a tram to the outskirts of Prague, from where I caught a train home, reaching my home town late in the evening. By then notices had been posted up all over the country, naming the nine students shot for riotous behaviour and announcing that all universities would be closed indefinitely.

I managed to get a job in the local Caborundum factory, but my hatred of what had occurred was too strong and I made a vow that whatever happened I had to try to leave the country and see if I could join those forces that fighting against the Germans. In the office where I was working there was also an ex-army officer who, of course, was displaced when the Germans took over as the Czech army had ceased to exist. I mentioned to him on a number of occasions (confidentially of course) that I would like to escape from the country and see if I could join the fight against Germany. One day he came to me and asked if I were really serious about it and after a short discussion he gave me the addresses of two ex-army officers in Prague, both having the rank of "Plukovník" (Colonel). I went to Prague a couple of days later to find out where they were employed and managed to get in touch with one of them - I don't remember their names any more but when I returned to Czechoslovakia after the war and enquired about them, I found that they had been executed by the Gestapo during the latter part of the war. After having a discussion with the one I mentioned I was able to contact, he pointed out to me that I was very naive in coming to him and asking him for help in such a serious matter - he said that what did I think would have happened if, sitting in the office in his place, there had been a Gestapo officer? - it could have meant my death of course, but he promised to help, gave me some information about another army officer and told me where and when I should meet him. (This of course was done much more discreetly than was my first meeting with the underground!) For the services which the underground would provide for me I was required to furnish certain information, such as technical data on the factory where I was working - details of the regular supplies of their raw materials - from which countries they were received and their regular export to the German companies. All these documents had to be taken by me and handed over to the secret organization in Slovakia and France. I gathered all of this information to the best of my ability and a few days later, after a very heartbreaking farewell from my family, I left for Prague. That was during the early days of January 1940.

I duly met my contact in one of the small cafes in Prague and after a few secret signs made by him and responded to by me, we left the cafe separately and met at the river bank. He was also an ex-army officer in the Czech Army with the rank of Major, but here again I don't remember his name. He gave me information about the whole plan of escape and it was arranged that two days later we would meet at the main railway station in Prague and travel overnight, in separate compartments, to a small village in Eastern Moravia where, if we were stopped and asked the purpose of our travel, we would say we were going to buy wine in the village. We reached the small village of Hodonín early in the morning and he informed me that I should meet him at the local cafe after 12. The temperature was well below zero and even though he had mentioned that we would meet at midday, he did not turn up at the cafe until four in the afternoon. I was quite worried about his long delay - which he never explained to me - but after his arrival we walked to a small village on the frontier of Moravia and Slovakia and followed the man in front of us - whose face I had never seen nor had I spoken to him - and when he stopped in front of a small house, looked at the number, then continued his walk, we went into the house. There were another four men waiting in the house already but we were informed that the conditions for crossing the frontier that night were not suitable, as the Germans had doubled their guards in that region.

(To be continued)

Ferdinand Peroutka (6.2.1895 v Praze - 20.4.1978 v New Yorku)

Ferdinand Peroutka byl průkopníkem výtvarného expresionismu v Československu. Novinářskou činnost zahájil jako redaktor rubriky výtvarného umění v časopise "Čas". V 20. letech se stal nejmladším členem "pátečníků", kteří se scházeli u bratří Čapků a jejich předním členem byl i TGM. Od r. 1924 byl šéfredaktorem "Přítomnosti". V té době začal psát i knihy: "Jací jsme", "Boje o dnešek", "Budování státu". V r. 1939 byl nacisty zatčen a odvezen do koncentračního tábora v Dachau, později do Buchenwaldu. Po osvobození v r. 1945 se vrátil do Prahy a ke své novinářské činnosti ve "Svobodných novinách" i "Dnešku". Po komunistickém puči v r. 1948 odešel do exilu do Londýna a poté do New Yorku. Tam se v r. 1950 stal prvním ředitelem rozhlasové stanice Svobodná Evropa, pro kterou psal týdenní komentáře, s takovým očekáváním odposlouchávané v obsazeném Československu. V zahraničí vydal několik knih, z nichž nejvýznamnější je do mnoha jazyků přeložený "Demokratický manifest". Československý tisk v zahraničí označil Ferdinanda Peroutku po jeho úmrtí Havličkem 20. století.

WHO IS WHO ON CZECH BANKNOTES

The historical figure Jan Amos Comenius, the "teacher of nations", was chosen to be depicted on the CK 200 banknote as this banknote is to be issued shortly after the world-wide celebration of the 400th anniversary of his birth.

Jan Amos Comenius was most likely born on March 28th, 1592 in the village of Komřán near the town of Nivnice in South Moravia. Consequently, he was originally called Jan Segeš Nivnický. He took the name Amos - loosely translated as "loving" - when he was ordained evangelic priest of the Czech Brethren Church. Only later, he began to use the surname Comenius after his father. He attended the secondary school of the Unity Brethren in Přerov, where he later became a teacher and administrator. In Přerov he also acted as a priest. He continued his studies in Herborn and in Heidelberg in order to broaden his education. Later he was engaged as a teacher and a priest in Fulnek. After the Battle of White Hill he was persecuted for his Czech-Brethren beliefs and had to hide himself with friends in Moravia. In 1628 he was first forced into exile to Leszno in Poland. From this point on Comenius spent the rest of his life abroad. He lived in Poland, Sweden, England and in other countries. All the time he dreamed of returning to his native country but his dream never came true. He died in 1670 in the Netherlands where he is buried. Eminent men of his time, many of whom were his closest friends,

respected him greatly for his pedagogical and literary activities. His works were widely translated in his lifetime and appeared in many countries. Even today most of his works still speak to us and are generally applicable. His ideas for a future association of all nations into a United States of World and of the need of all countries and all people to work together to establish a better world without war and hostility are still very contemporary. In conclusion, let us remember a thought from his work *Unum Necessarium* (1668): "All of us, the whole of mankind, are of the same progeny, the same blood, the same home. Therefore, for the same reason a part helps the whole, a body's limb helps other body limbs, we should help one another."

JAN AMOS COMENIUS

"The nation is a happy one that has good schools and good books in great numbers and good regulations or customs on youth education."

(Comenius in Schola Ludus)

Bludná cesta českého nacionalismu

Zdá se, že odstup padesáti nebo šedesáti let je dostatečně dlouhou dobou pro seriózní historiky, aby zhodnotili děje uplynulé a pokusili se je ukázat v té správné, pokud možno objektivní perspektivě. Je to ovšem stejně dlouhý časový úsek, který potom dovoluje těm méně seriózním, nebo zcela neseriózním historikům, aby se uchopili pera a začali dějiny pomalu, ale jistě přepisovat do podoby jim přijatelné. A tak se z pera některých „historiků“ dozvídáme, že koncentrační tábory a plynové komory jsou pouhým výmyslem lstivých sionistů a filmové dokumenty dokazující skutečnost byly natočeny dodatečně v Hollywoodu. Ze stejných filmových studií patrně pocházejí i záběry hajlujících sudetáků, vítajících v hraničních oblastech Vůdce-osvoboditele.

A tak díky těmto padělatelům dějin, jistá část Čechů, jak doma, tak i v zahraničí, si pilně posypává hlavu popelem a zahrnuje Němce omluvami, za neomluvitelné činy, kterých jsme se, my, barbarští Češi, na nich dopustili. V slzách prosíme za odpuštění za odsun, který můžeme ovšem svést na zlého E. Beneše a pujde-li to tak dále, omluvíme se ještě za atentát na Reinharda Heydricha a na hlavním náměstí v Liberci postavíme sochu, pokud možno v nadživotní velikosti, samotnému Konrádu Henleinovi.

Není tedy divu, že i taková organizace, jakou byla Vlajka, láká k přemalování a úpravě fasády a je obdivuhodné, s jakou pilí se někteří restaurátoři-historici, do tohoto díla pustili. S neuvěřitelnou přesností navrší jeden přes druhého hrstku velice nepřesných údajů, pocházejících ponejvíce z jednoho jediného a ne zcela nezaujatého pramene.

Měl jsem před nedávnou dobou jistý důvod zajímat se o minulost Vlajky. Některé cenné poznatky jsem našel v knize „Pláč koruny české“ od prof. Václava Černého, i když tyto informace v podstatě pouze potvrdily jen to, co jsem již o Vlajce a vlajkařích věděl. Jako na zavolanou jsem se dozvěděl, že v Praze vyšla v minulém roce kniha, nazvaná Vlajka, jejímž autorem je univerzitní profesor PhDr. Milan Nakonečný. Neváhal jsem a knihu jsem si nechal v Praze koupit a letecky poslat a musím říci, že jsem nelitoval vynaložených nákladů. Profesor Nakonečný sleduje ve své knize vznik a vývoj Vlajky až k ukončení její činnosti. Poslední kapitoly jsou potom věnovány odsouzení a potrestání vedoucích činitelů této organizace, současně s jejich krátkými životopisy.

Kniha v podstatě dělí činnost „Vlajky“ na dvě značně rozdílné epochy. Tato organizace byla založena 7. března 1930 v restauraci „Pisek“ na Žižkově. Zvolené datum nebylo náhodné, byl to den narození T. G. Masaryka, který se stal vlajkařem jakýmsi symbolem nedostatku národního citění a proti jehož realismu byl časopis Vlajka, který začali ve stejné době vydávat, zaměřen. Autor knihy se nikterak netají s názorem, že jak vznik extrémní pravice, jakou byla Vlajka, tak i zrod levice, tedy komunistů, lze přičíst jako důsledek určitých nedostatků, kterými patrně i první republika trpěla. Lze téměř říci, že po založení Vlajky a ještě poměrně krátkou dobu poté, by bylo patrně možno tuto označit (ale pouze do jisté míry), jako vlasteneckou organizaci, s jistým sklonem k extremismu i když na příklad jejich úspěšný boj za předání insignií Karlovy univerzity z její německé části na část českou byl jistě záslužný čin.

Byly to však dva hnací motory, které poháněly Vlajku po dobu první republiky; jednak jejich nenávisť k T. G. Masarykovi a jeho filozofii a jednak silný antisemitismus. Současně, jako vlastenci neměli v lásce ani Němce, kteří jim to ovšem nikdy v budoucnosti neodpustili. Potom však přišel rok 1938 a 1939 a vlajkařům nadošla nesnadná chvíle rozhodnutí. Nacismus jim byl blízký svým antisemitizmem a „vlastenecký cit“ je varoval před Němci. Nakonec rozhodli, podle jejich tehdejšího názoru správně. Vyhodili „národní citění“ z okna a pevně se přimkli na hrud' tehdy ještě vítězího Vůdce.

A zde potom začíná druhá a současně závěrečná epocha činnosti Vlajky. Převážná většina zakladajících členů Vlajky a těch, kteří se k Vlajce přidali v počátečních letech jejího působení, z této organizace znechucena odchází a Vlajka se dostává do rukou lidí bez jakýchkoli skrupulí, ochotných kolabovat s nacisty a kteří vidí ve Vlajce pouze prostředek k uchopení moci. Jedním z nejvýznamnějších byl Josef Rozsévač, vystupující pod jménem Jan Rys. Zajímavý chlapík ten Rys-Rozsévač! Byl synem sedláka, který předal statek jednomu synovi s tím, že musí podporovat po dobu studií druhého syna, kterým byl náš „milý“ Jan Rys-Rozsévač. Ten ovšem situace chytře využil, studium medicíny nikdy nedokončil a oddal se libým snům, jak se prostřednictvím Vlajky stane jakýmsi malým „Vůdcem“, jak se nechával často nazývat.

Vlajka zatím soutěžila o přízeň okupantů s jinými kolaborantskými organizacemi, mnohdy se s nimi spojovala v jeden šik, aby se v zápětí s nimi opět rozkmotřila (neboť každý chtěl být Vůdcem). Nežrídka potom tyto kolaborantské mafie proti sobě útočily a vesele udávaly gestapu jedna druhou. Život Vlajky opravdu nebyl právě nejlehčí. I když K.H.Frank a říšský protektor K. von Neurath Vlajce přáli, byli to protektorátní prezident dr.Emil Hácha a předseda protektorátní vlády gen. Alois Eliáš, kteří se snažili Vlajku držet na uzdě. Jejich zásluhou Vlajka nebyla nikdy uznána protektorátními úřady a i slušivé uniformičky, které si nechali vlajkaři strhnout podle S.A. modelů, nosili vlastně bez oprávnění a čas od času jim bylo zabráněno, aby se v nich blýskali na veřejnosti. Vlajkařům, kteří marně žádali o oficiální uznání, nakonec došla trpělivost a zaslali depeši samému Vůdci, ve které si stěžovali na nepřízeň osudu a na K.H. Franka, který podle jejich názoru nezaujal dosti rezolutní postoj k jejich obraně. Dokumenty dostupné autorovi knihy neříkají, zda samotné laskavé oko velkého Fuhrera spočinulo na této pokorné žádosti, jisté však je, že tak jako příslovečný bumerang se tato stížnost zpět navrátila, aby přistála na stolech těch, na které si stěžovala. K.H.Frank nebyl pochopitelně potěšen.

Nyní přicházím k samotnému konci této „vlastenecké“ organizace. Mrzí mně, že musím pobořit mythus, vztahující se k této události, i když pochybuji, že by tuto pověst někdo bral vážně. Podle této bajky, šířené s jistým úspěchem přepisovači dějin, Vlajka sama sebe rozpustila, na protest proti vypálení Lidic. Jaká to vznešená představa Ryse-Rozsévače, který na telefonu sděluje samému Fuhrerovi: „Vypálili jste nám Lidice, už si s vámi nebudeme hrát“. Skutečnost však podle doložených dokladů byla jiná.

Na zániku Vlajky se přičinily dva faktory. Vlajka po celou svoji činnost za protektorátu trpěla chronickým nedostatkem financí. Protože nebyla nikdy protektorátními úřady uznanou organizací, nebyla Vlajka těmito finančně podporována. Jistý jídášský groš sem-tam dostala od K.H.Franka a našel se i nějaký ten mecenáš, ochotný přispět do kasičky. Zbytek potom pocházel z členských příspěvků vlajkařů samotných. Jisté finance také pocházely z vyděračské činnosti některých členů Vlajky. Vyděračská skupina Vlajky pracovala tím způsobem, že pokud vypátrala o někom informaci, která mohla zajímat gestapo, donutila oběť, aby platila, pokud nechtěla jít do koncentračního tábora, nebo rovnou na šibenici. Jak však čas plynul, počáteční úspěchy hitlerovských armád se změnily v neúspěchy a ne jeden vlajkař si začal uvědomovat, že vsadil na nesprávného koně. Tím pádem začínalo ubývat nejen členů Vlajky, ale i členských příspěvků a „nebohým“ vlajkařům se často nedostávalo na vydávání časopisu, ani na mzdy vlastních zaměstnanců.

Nebyl to však pouze ekonomický úpadek, který předznamenal zánik Vlajky. Vlajkaři se dopustili ještě dalšího, patrně mnohem závažnějšího přehmatu. Začali napadat tehdejšího ministra školství Emanuela Moravce (který přetáhl do Kuratoria mnohé z členů Vlajky), a to se jim stalo osudným. Nacisté dospěli konečně k názoru, že problémy s Vlajkou spojené převyšují hodnotu její udavačské činnosti a tuto organizaci zakázali.

Žel Bohu pověst, že Vlajka byla rozpuštěna na protest proti lidické tragedii, není ten jediný mýtus, šířený propagátory této ogranizace. Jedním z oblíbených argumentů obránců Vlajky je zneužívání jména básníka Viktora Dyka, označovaného nežrídka jako duchovního otce této organizace. Uvážíme-li, že Vlajka byla založena v roce 1930 a Viktor Dyk opustil tento svět v roce 1931, je přivlastňování si tohoto básníka vlajkaři přinejmenším absurdní.

I když téma knihy univerzitního prof. M. Nakonečného je velice vážné, našel jsem i tam odstavec, který vyvolá úsměv čtenáře a nemohu se ubránit pokušení, abych se s vámi, milí čtenáři o něj nerozdělil. Na stránce 159 čtete :

Ideová ofenzíva Vlajky začala už 9. ledna 1940 veřejnou schůzí v pražské „Lucerně“ za účasti asi 2000 posluchačů. Řečníky byli generál zdravotní služby v.v. Bohumil Konopásek a Rys jako hlavi řečník. Vysloužilý generál, bývalý přední funkcionář Národní obce fašistické, zakončil svůj ohnivý protizidovský projev zvoláním: „Za vůdcem Hilsnerem ku konečnému vítězství!“

Pokud bychom se snažili definovat Vlajku jako takovou v přesné a úsporné formě, mohlo by nám k tomu posloužit několik málo řádků, otiskovaných na zadní straně obalu knihy Vlajka.

Začala jako agresivní studentské hnutí, pokračovala jako antisemitská teroristická skupina a posléze jako po uchopení moci toužící organizace, která bezostyšně kolaborovala s nacistickými okupanty, kteří jí nakonec sami zlikvidovali. Činnost Vlajky byla bludnou cestou českého nacionalizmu.

Knihu prof. Milana Nakonečného vydalo Chvojnkovo nakladatelství v Praze v roce 2001. Cena vázaného výtisku 269,- Kč.

Zdeněk Rich

V tomto roce sokolové vzpomínají na založení první sokolské jednoty 16. února 1862 v Praze. Před 140 lety! Sokolské jednoty pak rychle vznikaly v dalších českých městech, obcích a vesnicích a brzy začali zakládat sokolské jednoty i Češi kteří tehdy žili v zahraničí. Chtěli cvičit a chtěli se také sdružovat v ryze českém prostředí. O dvacet let později v červnu 1882 se na Střeleckém ostrově v Praze konal první sokolský slet kterého se zúčastnilo 76 jednot z Čech a Moravy ale také ze slovinské Lublaně, chorvatského Záhřebu a také z USA.

Málo se ale ví o okolnostech při zakládání této nové tělovýchovné jednoty. Původní Tyršova představa byla utvořit tělovýchovnou organizaci pro všechny "Pražany" bez ohledu jakým jazykem hovořili. Mezi zájemci o členství v navrhované jednotě bylo i dost pražských Němců kteří si ale dali jednu podmínku v nové jednotě se bude hovořit německy. Tyrš s Fugnerem na tuto podmínku nepřistoupili. Co bylo dále je už dobře známo. Sokol se stal ryze českou organizací která prosazovala zájmy Čechů v tehdejších rakouském mocnářství a později sehrál rozhodující úlohu při formování českých zahraničních legií v první světové válce a při vytvoření samostatného státu Čechů a Slováků. Mnoho sokolů v legiích se svobody nedočkal, položili své životy na evropských bojištích, u Zborova, v Dos Alto, ve Francii ale také při návratu na sibiřské magistrále a po návratu na východním Slovensku při sračkách s Maďary. Na všech těchto bojištích stáli proti rakousko-uherské armádě ale zejména proti vojskům německým. Vznik nacismu a katastrofální důsledky Mnichova znamenaly další konfrontaci. V severní Africe, v pouštích u Tobruku, stály proti sobě proti sobě spojenecká vojska a Rommelova německá armáda, kde na jednom úseku bok po boku bojovali Australané a Češi na straně jedné a německá vojska, složená z jednotek sudetských Němců na straně druhé. V tak zvaném protektorátu Čechy a Morava gestapo zatýkalo tisíce sokolských činovníků a odvlékalo je do koncentračních táborů, které většina nepřežila.

Pak přišlo období "studené války" v Československu vláda komunistů, stejně tak ve Východním Německu. V Německu západním byl budován demokratický stát. Ve Spolkové republice Německu našlo tisíce upichlíků nový domov. V Mnichově byla založena sokolská jednota Sokol Mnichov. Jako by se blýskalo na časy. Dokážeme to, oni i my zapomenout na vše co bylo a začít znovu a lépe a bez rekriminací! Je a bude to velmi složité, od konce války už uplynulo 57 roků, ale jak vite právě minulý týden jednala Evropská rada o platnosti Benešových dekretů, jeden z nich byl o konfiskaci německého majetku, čeští i německí historikové věnují otázkám vzájemných vztahů hodně pozornosti. Bude jistě účelné a zajímavé pro naše čtenáře přečíst si několik ukázek z útlé knížky našeho předního současného historika Bořka Čelovského, kterou nazval

"KONEC ČESKÉHO TISKU?"

O svobodě tisku

Bez opozice nemůže být demokracie, jako bez svobody tisku nemůže být opozice. To je známý axiom.

Tisk, který si chce zasloužit přívlastek svobodný, musí být prost jakéhokoliv zasahování ze strany státu, ale také zasahování z jiných stran. Člen Nejvyššího soudu Spojených států Hugo Black napsal v rozhodnutí jednoho sporu z roku 1945: „Svoboda uveřejňovat znamená svobodu pro všechny, ne jen pro někoho. Svoboda tisku od zásahu státu nedává právo soukromým zájmům tuto svobodu potlačovat.“ V roce 1981 kanadská vládní komise navrhla ještě rigoróznější definici: „Svoboda tisku není vlastnické právo majitelů. Je to právo lidu. Je to část jeho práva na svobodu slova, neodlučitelného od jeho práva se informovat.“¹ Svoboda je prostě nedělitelná.

Unie českých spisovatelů, levicově orientovaná organizace, vydala na svém pracovním setkání v květnu 2001 prohlášení, které dělá kříž nad českým nezávislým tiskem: „Náš tisk až na několik výjimek přestal být český a nezávislý.“ V odůvodnění se píše: „Každému soudnému člověku musí být zřejmé, že ten, kdo ovládá sdělovací prostředky, ovládá veřejné mínění, prosazuje své politické i ekonomické zájmy, nabízí své historické interpretace, modeluje životní styl i myšlení národa, ovlivňuje národní kulturu i vědu, či prosazuje z nich pouze to, co mu slouží nebo co je pouze bezduše komerční. Tyto tendence jsou v našich sdělovacích prostředcích rok od roku zřetelnější. Česká inteligence, umělci a vědci tak přišli o možnost prezentace, jako národ jsme se nechali zbavit prostoru ke svému vyjádření. Ztrátou českého vlastnictví sdělovacích pro-

středků jsme se připravili o možnost ovlivňovat veřejné mínění ve všech oblastech společenského života a vlastně i náš osud.“²

Člověk nemusí být marxistického vyznání, aby usoudil, že kapitál není neutrální. Několik vládních komisí v Kanadě vyšetřujících vliv cizího kapitálu na národní hospodářství a kulturu, zvláště na tisk, došlo k podobným závěrům.³ Komise senátora Daveyho v roce 1970 povoláná vládou, aby vyšetřila stav sdělovacích prostředků, zejména tisku, došla k závěru, že „kontrola podstatné části hospodářské aktivity v Kanadě korporacemi Spojených států má pravděpodobně významný dopad na kanadské kulturní okolí. Můžeme říci se značnou jistotou, že přítomnost velkého množství zahraničních investic soustředěných v amerických rukou zvětšuje nesnáze s vývojem specificky kanadské kultury.“⁴ Musím připomenout, že zde jde o konzervativní zemi, ve které sociální demokraté považovali za nutné nazvat svou stranu Noví demokraté, jelikož v Kanadě být socialistou znamená být komunistou, přičemž komunistka je populární nadávkou. Přitom Kanada je zemí s nejvyspělejší sociální politikou, od které se může celý svět leccemu naučit. Davey také varoval, že „kontrola sdělovacích prostředků se nalézá ve stále menším a menším počtu rukou a že znalci jsou zajedno v tom, že tato tendence bude pravděpodobně pokračovat, snad i zrychleným tempem... Tato země by neměla nadále tolerovat, aby v tak důležité věci, jako jsou informace, zájem veřejnosti byl závislý na nenasytlosti a dobré vůli výsostně privilegované skupiny byznysmanů.“⁵ O jedenáct let později další komise usoudila, že „vytvoření mocných tiskových imperií jako v západním Německu nutně vyvolá debatu o sociální odpovědnosti.“⁶

O předpojatosti kapitálu svědčí např. existence více či méně rozsáhlého sociálního zákonodárství v mnohých státech, které vyrovnává tuto jednostrannost kapitálu. Ještě méně se dá předpokládat, že kapitál nezasahuje do vnitřní politiky cizích států.

Majetková koncentrace byla odedávna považována za hlavního nepřítele tiskové svobody. Její extrémní forma – monopol – je postrachem slabších členů společnosti. V případě tiskového monopolu je čtenář odkázán jen na jeden pramen informací, přičemž tyto informace mohou být nesprávné, nebo jejich interpretace může být jednostranná. V totalitních režimech je držitelem monopolu na informace stát. Ale monopol může existovat i v jinak demokratické formě vlády – monopol jednoho majitele tisku, nebo monopol několika majitelů majících inherečně společnou charakteristiku, což v očích čtenářů představuje jedno a totéž. Skoro stejně zhoubný je tzv. oligopol, kde omezený počet podnikatelů kontroluje danou oblast a zabraňuje jiným firmám konkurovat. Škodlivá je také dohoda dvou nebo více podnikatelů obcházející zásady soutěživosti tajnou dohodou o ceně nebo druhu produktu nebo o rozdělení dané oblasti mezi sebou – tzv. kartel.

Tisk v České republice trpí všemi těmito neduhy. Konkrétně:

- monopol koncernu Passauer Neue Presse (PNP) v regionálním tisku v Čechách;
- monopol koncernu PNP na Moravě a ve Slezsku, kde se nyní veškerý regionální tisk ocitl v jeho rukou;
- oligopol Rheinisch-Bergische Druckerei- und Verlagsgesellschaft (RBVG) v celonárodním tisku;
- kartelová dohoda obou firem o rozdělení jejich činnosti v České republice.

To jsou zcela jasné prohřešky proti ekonomické soutěživosti trhu. Tisk má však nejen funkci ekonomickou, ale také politickou, kulturní a sociální. Tyto jeho funkce osobně považuji za mnohem důležitější. Ať už se mnou souhlasíte či nikoli, v každém případě musíme noviny chápat jako něco, co svým významem a využitím převyšuje hmotnou charakteristiku zboží. Většina demokratického světa takto k tisku přistupuje.

Otázka konkurence v médiích se stala předmětem šetření v řadě západních států. Jejich smyslem bylo předejít tomu, aby se tisk dostal do spárů státní moci a aby byl chráněn před zneužíváním industriální plutokracií. Ve Spojených státech byl koncept společenské odpovědnosti médií a jeho sequitur, právo veřejnosti na informace, vypracován v roce 1947 Hutchinsovou komisí.⁷ Princip zodpovědnosti tisku vůči veřejnosti byl ještě dále posunut v roce 1949 ve Velké Británii první královskou komisí. Jejím přínosem bylo především zřízení tiskové rady, která dodnes bdí nad tím, aby tisk plnil své sociální poslání. Další dvě královské komise v této práci pokračovaly. I Švédsko, které se řadí mezi nejpokrokovější státy v ochraně tiskového pluralismu, mělo po válce tři komise, jež se zabývaly problémy tisku.⁸

Ve většině států ústava zaručuje svobodu projevu a tisku. V mnohých případech je to však právě stát, kdo toto základní právo demokratické společnosti porušuje. Totalitní režim tak činí přímým zásahem. Ale i vlády z vůle lidu často vytvářejí atmosféru, v níž se svobodnému tisku příliš nedaří, čímž si vlastně ztěžují výkon svého mandátu. Svoboda osobní, majetková a svoboda svědomí jsou v ústavách moderních států zaručeny právě tak jako svoboda projevu a tisku. Zatímco mnohé státy

chrání osobní a majetkovou svobodu svých občanů obsáhlým trestním, občanským a antidiskriminačním zákonodárstvím, některé jiné ani nemají zákony, které by poskytovaly dostatečnou oporu ústavně zaručené svobodě projevu a tisku. Jak je tomu v České republice?

¹ Royal Commission on Newspapers, Ottawa 1981, s. 1.

² Křemel, s. 2001.

³ Pro rozsáhlou diskusi vlivu cizího kapitálu na hospodářský a kulturní život národa viz Foreign Direct Investment in Canada, Ottawa 1972.

⁴ Foreign Direct Investment in Canada, Ottawa, 1972, s. 298.

⁵ Komise senátora Daveyho v roce 1970.

⁶ Royal Commission on Newspapers, Ottawa 1981, s. 24.

⁷ Tenýý Robert Hutchins, který v roce 1939 pozval Edvarda Beneše přednášet na University of Chicago.

⁸ Royal Commission on Newspapers, s. 22.

Tiskový zákon České republiky

V České republice vešel v platnost zákon o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku 22. února 2000.¹ Zákon se rozchází v jednom podstatném bodu s francouzským zákonem o svobodě tisku: Francouzský zákon ponechává k uvážení ministru vnitra, zda povolí noviny zahraničního původu psané ve francouzštině, a to bez ohledu na to, jsou-li tištěny v zahraničí nebo ve Francii („L'interdiction a l'encontre des journaux et écrits de provenance étrangère et rédigés en langue française, imprimés a l'étranger ou en France“, § 3, čl. 14). Český zákon podobné ustanovení nemá – v České republice se vydavatelem novin může stát kterákoliv fyzická nebo právnická osoba. Pravomoc daná ve Francii ministru vnitra je zřejmě opatrným opatřením pro nepravděpodobný případ, že by se některý cizí vydavatel pokusil koupit Le Monde nebo Le Figaro, nebo ještě nepravděpodobnější případ, že by chtěl vlastnit některé francouzské regionální noviny. Výběr slov „journaux de provenance étrangère“ ve francouzském zákonu je v souvislosti s tématem naší práce velmi zajímavý. Francouzští zákonodárci si zřejmě nedovedou představit, že by se některé noviny vlastněné cizinci – i když psané francouzsky – mohly pokládat za francouzské noviny (journaux de provenance française), a proto je zákon nazývá novinami cizího původu (journaux de provenance étrangère).

Spolková republika Německo, právě tak jako Česká republika, nemá zákonnou ochranu proti nájezdům cizího kapitálu. Němci ji nepotřebují, neboť není ve světě mnoho těch, kdož mají dost peněz, aby si koupili třeba týdeník v Augustfehu. Jsou lidé (mezi nimi i Miloš Zeman), kteří ospravedlní neomezený proud cizího kapitálu do českého tisku poukazem na tuto „paralelní“ situaci, údajně požadovanou pro schválení našeho členství v EU. Kdybychom přijali tento druh evropské filozofie, museli bychom také souhlasit např. s tím, že budeme do evropské kasy přispívat stejně tolik jako přispívá SRN.

Sousedství České republiky s Německem se v mnohém ohledu podobá sousedství Kanady se Spojenými státy. Poměr obyvatelstva a ekonomii je zhruba identický. Vtipálkové mohou poukázat na jednu další podobnost: Spojené státy se pokusily o invazi do Kanady, obdobně jako když Hitler napadl Československo (americký pokus byl ovšem neúspěšný, udal se roku 1812 a stál životy méně než tuctu vojáků). Veliká odlišnost v situaci Kanady na rozdíl od České republiky spočívá v tom, že

oba severoamerické státy mají společný jazyk (s výjimkou francouzské menšiny), což často přispívá nejen k dobrým sousedským vztahům, ale také posiluje kulturní dominanci Spojených států. Kanadáné jsou velmi citliví na ztráty způsobené přitažlivostí New Yorku nebo Hollywoodu a francouzští Kanadáné mají navíc obavu, že budou pohlaceni anglosaským mořem severoamerického kontinentu.

Právní princip sociální odpovědnosti tisku byl v Kanadě uznán Nejvyšším soudem už v roce 1938. V roce 1970 zvláštní výbor Senátu doporučil parlamentu strategii na ochranu kanadského tisku, takže stát může ve veřejném zájmu zasahovat do otázek, kdo smí a kdo nesmí vlastnit tisk a rozhlasové stanice. Nejvýznamnější novotou v kanadském tisku je sekce 19. daňového zákona (původně schváleného v roce 1965), která stanoví, že platby za reklamy uveřejněné v nekanadských novinách a časopisech určených hlavně kanadským čtenářům nemohou být při daňovém přiznání odečteny jako výdaje. Výsledkem tohoto legislativního opatření je, že od roku 1965 jsou všechny kanadské noviny a časopisy v kanadských rukou.²

V květnu 2001 se kanadská vláda rozhodla dát stranou další milióny dolarů pro zachování kanadské svébytnosti. Ministryně Sheila Coppsová při této příležitosti vytyčila principy kanadské kulturní politiky: „K budování různorodé a plodné společnosti potřebujeme nejen stavět domy a mosty, vychovávat lékaře a vojáky. Je také zapotřebí slov a obrazů, zpěvu a tance, umělců a tvůrců. V dnešním světě bez viditelných hranic je důležitější než kdykoliv předtím, abychom dali našim dětem příležitost k tomu, aby viděli *sebe sama*, svou skutečnost a slyšeli *své* pohádky, jakmile otevřou knihu, pustí televizi, koupí si CD nebo surfují na internetu.“³

Před třemi lety tatáž ministryně navrhla zákon na ochranu kanadských časopisů proti vlivu USA: „Předloha zákona zajistí, že kanadští vydavatelé časopisů budou mít přístup k příjmům z kanadské inzerce. Inzerce představuje v průměru něco přes 60 procent všech jejich příjmů. Kanadští vydavatelé potřebují tyto peníze, aby mohli přinášet originální kanadský materiál, který zobrazí věrně naše společenství, naše ideje, naši zkušenosti a náš názor na svět. Kanadská kultura je více než jen šrouby a matice, více než pouhý artikl obchodu. Kultura je našim patrimoniem zděděným z minulosti, naší radostí z přítomnosti a náš dar budoucnosti. Naše kultura definuje, kdo my, Kanadáné, vlastně jsme. Jak každý Kanadán ví, americké časopisy zabírají přibližně 80 procent prostoru na regálech vyhrazených pro časopisy.“

¹ Tiskový zákon, Sběrka zákonů, 14. 3. 2000.

² Loi sur la liberté de la presse de 29. éevence 1881 (doplňená čerými novelami...)

³ Speaking notes for the minister of Canadian Heritage, 2. 5. 2001.

Vláda a parlament

A jak vypadá situace u nás? Naši politikové – pomíneme-li krajní síly at už vpravo nebo vlevo – nevěnují českému novinovému trhu sebemenší pozornost. Zemanova vláda neudělala v této věci nic – a nic neudělaly ani vlády předešlé. Vládní politika ve věcech národní svébytnosti byla a je důsledně *laissez faire*, úplná legislativní paralýza, a to s výmluvou na budoucí uspořádání v „nové Evropě“, nebo jak to nazývá vizionář Jiří Grůša, v „Bundesrepublik Europa“.

Bylo by nanejvýš neopatrné, kdybychom šli do Evropské unie se zavřenýma očima a se zcela vymazanou pamětí na onen svého času „nový řád“ Evropy, který nám připravovali otcové a dědové dnešních politiků našeho velikého souseda. I když si sotvako dovede představit, že by se historie tak zruďného násilí mohla ještě někdy opakovat, zůstane nepopíratelnou skutečností, že stále máme co dělat s mnohem větším sousedem, zejména s jeho ekonomickou mocí. Pokud nechceme sdílet osud Lužických Srbů, měli bychom si vyhrnout rukávy. Dobrým začátkem by bylo vrátit český denní tisk zpět do našich rukou.

Je tomu jen několik dnů, kdy nikdo jiný než Ludvík Vaculík, poživatel mnichovského stipendia a laureát německé mírové ceny za přínos k zlepšování česko-německých vztahů, napsal tyto řádky: „Souhlasím s lidmi, kteří se bojí, že například Němci by penězi dosáhli toho, co se jim nepodařilo útlakem a válkou.“¹ Pokládám Vaculíka za natolik sečtělého, že ví, co Němci zamýšleli učinit s českým národem a v čem jim zabránila jen prolhaná válka: pogermánštění ochotných a vyvražnění ostatních.

Ve věci vlastnictví tisku jsem psal ministru kultury Pavlu Dostálovi. Jeho odpověď ze 6. dubna 2001 byla zarmucující. „Mrzí mě,“ píše, „že s Vámi nemohu diskutovat otázku vlastnictví českého tisku. Ta věc mě také velice tíží, leč na straně druhé nemám žádné kompetence, abych mohl tento problém řešit.“ Kdykoli čtu tato slova nemohoucnosti, dívím se, jak může být Pavel Dostál nadále členem Zemanovy vlády.

Zdá se, že je skutečně veliký rozdíl mezi českým ministrem, kultury nebo čehokoliv jiného, a jeho protějškem v Kanadě. Kanadský ministr by nikdy nemohl prohlásit, že má svázané ruce k vyřešení daného problému, a dál zůstat členem kabinetu. Takové chybné pojetí ministerské odpovědnosti v české politice je pravděpodobně hlavním důvodem kulhání naší demokracie.

A tak jsem se obrátil na předsedu vlády. Odpověď Miloše Zemana byla zdrcující: „Vzhledem k zájmu našeho státu na přistoupení k Evropské unii uplatňujeme zásadu volného pohybu kapitálu, která je již v Evropě nového století samozřejmostí. Proto se také žádná vláda zemí EU podobnými otázkami spojenými s vlastnictvím tisku ani zabývat nemůže.“ Tak překotně přijetí neomezené moci kapitálu z úst politika malého a ne právě nejbohatšího národa, nemluvě o premiérově příslušnosti k sociální demokracii, zní velmi podivně. Miloš Zeman pak pokračuje: „Podle mého mínění není problém v tom, zda bude v našem tisku podnikat také německý, švýcarský či rakouský kapitál, ale ve zcela jiných otázkách. Například v tom, jak budou i nadále zákonnými normami jasně vymezována práva a povinnosti při vydávání tisku a také, jak bude zajištěno zodpovědné a kvalitní plnění povinností a úkolů českých veřejnoprávních médií. V neposlední řadě pak také to, jak budou kvalitně, profesionálně i morálně připraveni novináři a další pracovníci pro tuto oblast.“²

Je zřejmé, že Zemanova vláda nezamýšlí vrátit náš tisk do českých rukou. Jeho pokus položit rovnítko mezi kapitál německý a švýcarský nebo rakouský a posunout odpovědnost za stav věci na novináře, právě tak jako slib, že vláda bude regulovat práva a povinnosti zahraničních majitelů českého tisku, jsou pliváním proti větru.

¹ Ludvík Vaculík, „Do kolchozu“, Lidové noviny, 21. 8. 2001.

² Dopisy M. Zemana a P. Dostála jsou v příloze 2. 2. 2001.

Tak zvané Benešovy dekrety se až dosud těšily pozornosti především sudetských Němců usedlých v Bavorsku. Nyní se dostaly na přetřes i do Rakouska a teď snad i do německého parlamentu a do Evropského parlamentu. My v zahraničí jsme na výpady našich bývalých spoluobčanů, kteří se již koncem třicátých let halasně domáhali říšského občanství, a jejichž naprostá většina uvítala nacistickou okupaci sudetského území německou armádou, dávno zvyklí, i když lidé doma mají snad jiné pohledy. Letos, kdy budou probíhat parlamentní volby v Německu i v Rakousku a kdy se též projednává vstup republiky do Evropské Unie, a kdy bavorský ministerský opředseda Stoiber chce kandidovat na křeslo spolkového ministerského předsedy v Berlíně, jsou řeči o oněch dekretech na území bývalých nepřátel republiky aktuální a naši lidé doma jsou opět stavěni před debatu, kterou už dávno pokládali za ukončenou. Postoj slovenského ministerského předsedy Dzurindy je, podle očekávání, české věci přátelský.

Jako hlava londýnské vlády vydal prezident Beneš již tehdy v exilu, ale později též doma, několik set dekretů s platností zákonů, které se staly součástí československého právního systému. Některé z těchto zákonů-dekretů se také vztahovaly na odněti německého majetku a jeho vyvlastnění. Odsun Němců z republiky však jimi nařízen nebyl, ten byl upraven a ustanoven zvláštním výnosem postupimské konference vítězných velmocí brzy po skončení války. Odsunutí Němci byli tehdy říšskými, nikoli československými občany.

Současnou debatu o dekretech zneřádnil zřejmě jeden z komisařů Evropské unie, Guenter Verheugen, když v nedávném prohlášení zaměnil, snad i neúmyslně, „Benešovy dekrety“, tedy jeho presidentské zákony, za restituční zákon československý z roku 1991 o možnosti restituce majetku zkonfiskovaného komunisty. Tento zákon vyžadoval jako jednu z podmínek také československé občanství v době podání žádosti a poškodil také hlavně americké Čechy, pro něž byla podmínka občanství nesplnitelná. Z nynějších výroků českých politiků vyplývá, že český parlament sice může eventuelně upustit od podmínky občanství a tak umožnit žádosti o restituci majetku všem, jimž byl zabaven komunisty, tedy i Němcům, ale že česká strana nehodlá měnit ty zákony, podle nichž byl zabaven majetek německý kdysi po válce. Takže tak by byl onen restituční zákon z roku 1991 eventuelně upraven, aby odpovídal zákonodárství Evropské Unie co do občanství žadatele. Nemá však dojít v žádném případě ku změně konfiskačních dekretů z doby poválečné, které jsou pokládány za „vyhaslé“.

RV

P.S. Aktuální informace lze získat na internetových stránkách České tiskové kanceláře <http://www.ckk.cz> či Ministerstva zahraničních věcí ČR www.mzv.cz

---

TGM: *neznám případu, kdy by národ byl člověku za práci pro něj tak nevděčný, jako je tomu u nás vůči Benešovi. Rozhovory s K. Čapkem, 1930.*

Štěpějemí dějin a významných výročí v březnu a dubnu

- ⌘ Před 700-ty lety, **6. března 1402**, byl šlechtou, která podporovala katolického krále Zikmunda, zajat král Václav IV.
- ⌘ Před 680-ti lety, **9. března 1422**, byl na Staroměstské radnici v Praze popraven Jan Želivský, radikální husitský kazatel. Po jednom z jeho kázání se v roce 1419 rozlícený dav odebral na Karlovo náměstí, kde z oken radnice vyházel novoměstské konšely.
- ⌘ Před 410-ti lety, **29. března 1592**, se narodil "Učitel národů" Jan Amos Komenský.
- ⌘ Toto výročí sice patří do února, ale vzhledem k hovorům o Benešových dekretech bude jistě na místě se vrátit k tomuto výročí: Před 380-ti lety, **3. února 1622**, císař Ferdinand II., Habsburský, tzv. generálním pardonem omilostnil účastníky českého stavovského povstání, jejich statky však byly zkonfiskovány a prodány stoupencům císaře. Zabavený šlechtický majetek činil 5 - 8 milionů kop a majetek měst 2,5 milionů kop míšeňských. Je to škoda, že členové Evropského parlamentu nečtou "Věstník".
- ⌘ Před 170-ti lety, **4. dubna 1832**, se narodil autor Národního divadla v Praze, architekt Josef Zítka
- ⌘ Před 135-ti lety, **18. března 1867**, se přihodila daleko od Čech a Austrálie událost, která asi významně ovlivnila další historii a možná i naše osudy. U.S.A. tehdy koupilo Aljašku a Aleutské ostrovy za 7.200.000 US dolarů, neboli jeden akr za 3 centy. V té době nebylo problémů ve vztazích obou budoucích velmocí U.S.A. a Ruska. Obě země sdílely nepřátelství k Velké Británii. Rusko podporovalo kolonie v Americe v revoluci proti anglické nadvládě a američtí lékaři přes bombardování Sevastopolu anglickým námořnictvem zachraňovali raněné v Krymské válce. V průběhu občanské války Rusko poslalo flotilu na pomoc "Severu" do New Yorku a do San Franciska. V roce 1866 řekl ruský car: "Ruský národ a americký národ nemají žádná zranění, které by si měly odpustit či zapomenout". Neméně je zajímavá skutečnost, že obě země daly - téměř simultánně - svobodu svým poddaným, U.S.A. otrokům a Rusko nevojníkům.
- ⌘ Před 110-ti lety, **22. března 1892**, se v Rychnově nad Kněžnou narodil vynikající spisovatel, humorista a satirik Karel Poláček. Autor "Bylo nás pět" a "Hostice u kamenného stolu" byl umučen nacisty v koncentračním táboře.
- ⌘ Před 100 lety, **21. března 1902**, se narodil trumpetista orchestru Jaroslava Ježka a později Melody Boys R.A. Dvorského a skladatel slavné "Cikánky", Karel Vacek. Dva dny později **23. března 1902** se na Zbraslavi narodil Jaromír Vejvoda, král dechovky a autor písně, kterou Američané používali při náboru do námořnictva "Here Comes the Navy" a kterou on nejdříve nazval Modřanská polka, ale později překřtil na "Škoda lásky". Písnička obletěla svět a anglicky mluvícímu publiku je lépe známa jako Beer Barrell Polka. 21. března tohoto roku dirigoval Josef Vejvoda skladbu svého otce v Carnegie Hall v New Yorku. Další informace lze najít na <http://vejvoda.croimk.cz>. A jen o šest dní později, **29. března 1902**, se narodil Martin Frič, legenda české kinematografie a autor slavného "Kristiána".
- ⌘ Před 90-ti lety, **3. dubna 1912**, se narodila Jiřina Štěpničková, herečka, která se proslavila svojí Maryšou, Muzikantskou Liduškou a v mnoha dalších filmových i divadelních rolích. Devět let svého života ztrávila v komunistických věznicích.
- ⌘ Před 60-ti lety po únorovém útoku a bombardování Darwinu, v březnu a dubnu 1942 Japonci systematicky leteckými nálety ničili severní a severozápadní pobřežní města a osady Austrálie. Při jednom z náletů na Darwin byl zraněn český vědecký pracovník a autor řady cestopisů Josef Ladislav Erben. Zemřel v roce 1958 v Melbourne.

* * * * *

Před rokem nás opustil **11. března 2001** náš starosta **Karel Jeníček**. Jako vzdělávatel naší sokolské jednoty byl po dlouhá léta vydavatelem Věstníku. (Karl, nezapomínáme!)

* * * * *

Co se dělo nedělo v sokolovně i jinde...

- ☐ V únoru t.r. došlo na prknech pyrmontské hospůdky iniciativou Evy Sitteové, bývalé členky městských divadel pražských k presentaci vybraných úvah z děl Karla Čapka. Úvahy, citlivě přeložené byly uspořádané českým překladatelem panem Stanley Dalby. Čtení se konalo za účasti pořadatelky a skupiny australských herců. Přestože výběr nebyl v chronologickém sledu a tedy nezachytil vnitřní růst našeho autora-filosofa, vrcholící jeho hrou Matka provedenou těsně před okupací Československa nacistickým Německem, dostalo se divákům možnosti seznámit se s dílem jednoho z hlavních reprezentantů české kultury v období meziválečném. Karel Čapek jako nemarxistický pragmatista, autor Krakatitu, Války s mloky, R.U. R. a jiných děl svou dobu daleko předcházející a zároveň i jeden z těch umělců, kteří se nezaprodali bolševické iluzi nakomandovaného ráje, by si věru zasloužil další objevení publicity. Byl to právě Karel Čapek, kdo obohatil angličtinu slovem „robot“. Tématika R.U.R. přímo volá po novém provedení.

- ☐ V únoru se v Sydney také představilo vynikající "Malé divadlo" z Horního Litvínova. Potěšilo zpěvem, písní a vybranou komedií malé i velké a obohatilo přítomné uměním svých členů i moudrosti režisérky - věříme, že to nebyla poslední návštěva Litvínovců.

- ☐ V březnu se pod záštitou Generálního konzulátu ČR v Sydney v rámci frankofonního festivalu konala v Customs House na Circular Quay a poté v Parliament House of NSW výstava 29 děl Jiřího Koláře. Jiří Kolář "začínal jako básník a dobyt si v české poezii významného místa" (Chalupecký, 1994). Od 1948 byl umlčován režimem a v roce 1953 uvězněn pro zpracování svého diáře "Prometheova játra". Kolář se posléze věnoval koláži a vynalezl nové metody, které jej proslavily ve světě. Ohlas k jeho dílům na obou výstavách byl více než pozitivní - Kolář na divácích zanechává vždy dlouhotrvající dojem. (Na 2. června zamýšlí uskutečnit ve svých prostorách Alliance Francaise ve spolupráci s Generálním konzulátem ČR v Sydney program z díla Jiřího Koláře. Program není dosud plně potvrzen). V příštím čísle vám umělce přiblížíme podrobněji.

- ☐ Před několika týdny se muzikologovi Dr Jaroslavovi Kovaříčkovi podařilo ve Flinders Medical Centre v Adelaide pokusně instalovat zvukovou kompozici "Resonances of Time", inspirovanou přírodou a časem. Amplióny byly umístěny ve velké nemocniční dvoraně, do níž uklidňující zvuky žab, cvrčků i ptáků, jakož i jemná hudba lákala nemocniční personál i sestřičky, které tam vodily i vozily pacienty. Zvuková instalace se setkala s větším úspěchem než jak se očekávalo. Je možné, že se podaří nabídnout ji i jiným nemocnicím a podobným institucím. Přednášky Dr Kovaříčka o vlivu hudby na psychiku, stejně jako ty o historii české hudby, jsou nanejvýš zajímavé. Doufáme, že se jeho návštěvy dočkáme i v Sydney.

- ☐ Ve dnech 30. a 31. března vystoupilo v Československém klubu v Brisbane při velikonoční taneční zábavě zpěvácké duo Eva a Vašek z České republiky. Obě představení byla dle reportáží velice úspěšná, či jedním slovem "skvělá". Sál byl v klubu vyzdoben výrobky malého "workshopu", který se odehrál ve stejné dny v klubu. Sešla se totiž skupinka cca 10 lidí, kteří se věnovali malování kraslic. Eva a Vašek pokračují v turné do Sydney, Canberry Melbourne a Adelaide, a potom se vrátí do Brisbane na rozlučný večírek. Škoda, že vystoupení navrhované pro Sokol Sydney na 6. dubna 2002 nebylo možno uskutečnit.

Lenka Muchová - Jednička s hvězdičkou

Vernisáž výstavy loutek české výtvarnice Lenky Muchové dopadla tak, jak se dalo očekávat. Skvěle! Ve čtvrtek 21. února v 6 hodin v podvečer, v Paddingtonu na Glenmore Road, před dvěma výkladními skříněmi Malé galerie se sešli všichni, kteří měli zájem a udělali si čas k účasti na otevření této výstavy. Výčet jmen zúčastněných zní jak seznam návštěvníků dětského loutkového divadla: Alenka, Pét'a, Bořek, Blanka, Jirka, Eva, Pavel, Grant, Alena, Harald, Vít'a, Cynthia, Judith, Zdeňka, Marya, Roberta, Miloš, Evelyn, Wednesday, dva Petři, Ata, Pepča a další, na které si zrovna nevzpomenu. A pochopitelně Lenka, hvězda zářná a zářící...

Na první okamrk bylo jasné, že tato výstava loutek není NAINSTALOVÁNA, ale že se ODEHRÁVÁ. Výkladní skříň je loutkové divadlo, ve kterém je opravdové loutkové divadlo, ve kterém je loutkové divadlo, ve kterém je loutkové divadlo, ve kterém je loutkové divadlo..... ad infinitum. Na podívání se zblízka je nutno přitlačit nos na sklo, nadechnout se, nedýchat, a zírat. Tak jako v dětství u cukrářského krámu. Však taky tak opravdu vypadají ty loutky - mozartky, jako mňam zákusečky ke kafičku se šlehačkou.

Loutky - marionetky jsou zastoupeny ve všech podobách: Od dvorních dam a dvořanů, přes známé postavy z pohádek, až po rozvernou Kan-Kánovou vyhod'nožku. A zrovna tato erotická tanečnice je hlavním důvodem, proč je celá expozice chráněná neprůstřelným sklem. To proto, aby pánové v pouličním publiku krotili své touhy nadzvednout její sukénku, ve snaze poodhalit tajemství anatomie konstrukce divadelní loutky.

Jediný Casanova není LOUTKA, ale LOUTEK, /dle vzoru Floutek/. Ve výstavní podobě je to Casanova za mlada, dlouho před tím, než v Čechách namáčel své pírkó do kalamáře v knihovně na zámku v Duchcově, kde psal své paměti.

Všichni v partě vystavených loutek mají čistý kriminální rejstřík, až na drobné výjimky. Mnohokrát byl v konfliktu se zákonem VODNÍK, a to za dušičky nalezené v kastrůlkách v jeho vlhkém bytě na dně rybníka. VÍLA, za uvádění nevinných mládenců do nebezpečných situací, /možná, že spolupracuje s Vodníkem pod krycím jménem Krásná panna Mafijana/. ČARODĚJ a ČARODĚJNICE, to je tandem více než jasný /či goticky temný/. ČERT vždy byl, je a bude sympat'ák, pokud ovšem není hloupej, aby si něco začal s Káčou. KÁČA, očividně frustrovaná, neúnavně hledá někoho, třeba i Čerta, kdo by ji dopomohl ke sňatku, anebo permanentní rezidenci v Austrálii.

Ale vraťme se na Glenmore Road. V panelu napravo je největší loutka, která nese název HIBERNIA AUSTRALIS. Tato je společným projektem Lenky Muchové a Blanky Ch.. Stavebním materiálem je cokoliv, co australská příroda nabídla ke zpracování /ingredience, které dodal australský přírodní dům/. Hybernia Australis je Australská Rusalka, ale není to Rusalka bledá, /v nádheru světa zakletá/, nýbrž Rusalka krásně opálená. Jejím živlem je evidentně voda, má sportovní postavu, je natřena UV filtrem, písek a chaluhy má všude, zrovna se vynořila z mořské pěny, a moc jí to sluší.

Když začne uhasínat provoz za rohem na Oxford Street a Irská hospoda naproti Malé Galerie se začne ukládat ke spánku, loutky si začnou protahovat svoje ztuhlé kosti /údy/, drátky /lanka/, provázky /táhla/, vodítka /špagátky/. A pak to začne! V tichu noci se dají do pohybu, začnou žít svůj život /konečně!/, budou popíjet, bavit se, zpívat, žertovat, kouřit, flirtovat, škádlit se, tancovat, líbat se, hladit, milovat, jedním slovem budou se RADOVAT. Budou mít tu svoji, jak říkal Bohumil Hrabal o svých kočkách, Mešuge Stunde.

Ráno, když půjdete kolem výše zmíněné výkladní galerie, zjistíte, že Loutky i Loutek jsou /takřka/ na svém místě, možná malinko rozcuchaní, načepýření, načechraní, ale stále nachystaní ozvláštňit život kolemjdoucím na této trase, at' již to jsou ti pravidelní, co bydlí za rohem, či chodci a pocestní, kteří se sem zatoulali jakoby náhodou, /náhody neexistují/ nevědouce, že sem byli, Čáry máry pod 4WD kočáry, navigování magickou mocí pohádkových bytostí, o kterých někteří před shlédnutím této nevelké, ale krásné a elegantní výstavy, neměli ani potuchy...

Pepča Stejskal

Pražský vzpomínkový večer na Karla Hašlera

Jistě už byl nejvyšší čas. připomenout si znovu Karla Hašlera. Že byl v pražské televizi před lety o něm velmi úspěšný seriál a že byl natočen celovečerní film, kde postavu Karla Hašlera vynikajícím způsobem ztvárnil jeden z našich nejlepších herců Viktor Preiss. jistě nemusím připomínat.

Málokdo ale zatím připomenul tragický skon herce a písničkáře Karla Hašlera v koncentračním táboře Mauthausen, dne 22. prosince 1941.

Jak uvedla šéfredaktorka Českého dialogu Eva Střížovská, nápad uspořádat vzpomínkový koncert právě k tomuto smutnému výročí, dostal odběratel jejího časopisu Václav Richard Židek. Od nápadu k akci je ovšem velmi dlouhá cesta. Tu pak již vykonali spolu, Eva Střížovská za ČD a Mezinárodní český klub, V.R. Židek a další, za podpory Hlavního města Prahy, Ministerstva zahraničí ČR a American Friends of Czech Republic.

Večer se konal 9. prosince 2001 v naprosto beznadějně vyprodaném divadle „U Hasičů“ na Vinohradech.

Večera se zúčastnil i Hašlerův syn Thomas, který žije v Americe a paní Hilda Hojerová-Čiháková, přítelkyně rodiny Hašlerových, která ten den slavila své 92 narozeniny. Kromě známé hudební skupiny „Šlapeto“ se představila nová skupina z jižních Čech „Archeus“.

Nevěříte-li, že večer měl úžasný úspěch, přesvědčím vás. Program se totiž znovu opakoval 24. února 2002 v Městské knihovně v Praze.

Mezi hosty na podiu i v hledišti byli Pavlína Filipovská, která moderovala i první program, kromě toho, že si také zaspívala, scénárista a autor mnoha televizních pořadů Gustav Oplustil, opět paní Hilda Hojerová, Jiří Suchý, a dokonce také jeden z nejoblíbenějších a nejznámějších herců pan Radovan Lukavský. Režii večera měl opět pan Ján Simkanič.

Ale ani toto ještě není konec akce, která začala jedním nápadem. Výtěžek večera je věnován na podporu postavení pomníku nejčestějšímu písničkáři, obdivovateli a milovníku Prahy – Karlu Hašlerovi. Doneslo se mi, že i ten pomník byl nápadem V.R. Židka.

Karel Hašler, rodák ze Zlíchova (jedné z nejstarších pražských obcí) si pomník v Praze docela jistě zaslouží.

Jana Řich (Reichová)

Reprízní koncert v Praze 24. února *Karel Hašler, jak ho neznáme* úspěšně skončil. Na snímku herec Radovan Lukavský s částí Hudební skupiny ARCHEUS společně s iniciátorem tohoto večera Cechem Václavem R. Židkem z Kolína nad Rynem. V druhé polovině programu rovněž vystoupila známá skupina SLAPETO, která je již od sameho svého začátku mnoho let věrna písničkám Karla Hašlera.

FOTO: Veronika Jelinková

Co se teprv dítí má...

- ☐ V dubnu bude ve většině australských kin uveden nový film Jana Svěráka, "Tmavomodrý svět", který pojednává o odvaze, lásce a přátelství - příbězích československých letců v Anglii za druhé světové války. Film navazuje na úspěch filmu "Kolya", za který mladý režisér vyhrál Oscara v roce 1996. Scénář Tmavomodrého světa byl napsaný otcem Zdeňkem Svěrákem. Ve Věstníku, v rubrice Lidé, se dnes dočtete o první části životopisu plukovníka Jaroslava Nováka z Newcastleu, který též sloužil v Royal Air Force.

(Snímky ukazují slavnostní křest letounu ČSA typu ATR 42 v roce 2000. Letadla dostala jméno Sky Rider na počest hrdinných českých a slovenských letců, kteří za 2. světové války bojovali v Anglii v rámci RAF. Vlevo: generál Alois Šiška podepisuje "křtící listy"; upravo: generál František Fajtl křtí nové letadlo.)

- ☐ 57. Mezinárodní hudební festival Pražské jaro pod záštitou presidenta Václava Havla bude zahájeno 12. května a potrvá do 3. června. V programu kromě České filharmonie vystoupí National Symphony Orchestra Washington s dirigentem Leonardem Slatkinem. Mezi sólisty jsou i violonista Maxim Vengerov a mezzo-soprano Magdaléna Kožená.
- ☐ Between 24 - 30 June 2002, Pilsen will be the host city for the 21st Annual World Congress of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences. The Congress will be attended by many distinguished guests, who will participate in lectures, panels and forums on a broad variety of topics in the scientific, political, social and artistic spheres that are relevant to both today's Czech and Slovak society, as well as to community groups abroad. Enquiries within the Czech Republic may be addressed to Dean Ivo Budil: budil@ksa.zcu.cz, or to the US SVU President, Mr Mila Rechcigl: rechcigl@aol.com
- ☐ Od prosince t.r. bude v Brně otevřena první etapa projektu, který je nazvaný "Československý exil 20. století" K2001. Projekt pořádá Společnost pro kulturu a dialog" a záštitu převzal president Václav Havel a slovenský president Schuster. V USA projekt nanejvýš podporuje Společnost vědy a umění a vyzývá své členy k zaslání vhodných materiálů. Sokol Sydney doufá, že po archivaci, která nyní probíhá v rámci přípravy oslav 25. let otevření sokolovny, bude také moci k projektu přispět. O průběhu akce vás budeme ve Věstníku i nadále informovat.

Po kulturní stránce z ČR:

Z informací Kulturního servisu Odboru kulturních a krajských vztahů MZV ČR

- ✎ V únoru se výstavní síň Muzea Vysočiny v Jihlavě proměnila v tělocvičnu s nářadím. Návštěvníci se zde mohli seznámit se 140 letou historií Sokola - mezi nářadím byla umístěna řada plakátů, fotografií, sokolských krojů i cvičebních úborů ze všesokolských sletů a také historické prapory. Česká obec sokolská dnes sdružuje na 190,000 členů v téměř 1100 jednotách.
- ✎ Ve stejném měsíci vystoupila před zcela vyprodaným velkým sálem Moskevské státní konzervatoře P.I. Čajkovského, který pojme 1800 diváků, česká mezzosopránistka Dagmar Pecková.
- ✎ V roce 2001 započalo - hrou bratří Karla a Josefa Čapkových "Ze života hmyzu" - v newyorském Abronsově uměleckém centru na Manhattanu inscenované předčítání českých her 20. století, jejichž tvorba souzněla s přelomovými chvílemi Československa. Druhou předčítanou hrou byla v lednu t.r. "Kočka na kolejích" laureáta Čapkovy ceny, Josefa Topola. Následovat mají v dubnu "Largo Desolato" Václava Havla a "Pastičky" dramatičky Markéty Bláhové. Předčítání organizuje české centrum v New Yorku ve spolupráci s Immigrants' Theatre Project a Divadelním institutem v Praze.
- ✎ Pátý ročník čtenářského maratónu, "Nonstop české a slovenské literatuře ve světě" pořádaný tradičně Jazzovou sekci, se bude konat od 31. května do 8. června 2002 v 19 městech 17 zemí. Minulý maratón připomněl třicáté výročí založení Jazzové sekce. Lidé při něm četli úryvky z děl komunistickým režimem zakázaných českých i zahraničních autorů, jež Jazzová sekce v disentu vydávala. Lidé budou moci letošní čtení sledovat na internetové adrese www.czc.sk.
- ✎ Mimořádnou přehlídku české kultury bude od května až do prosince hostit několik francouzských měst. Českou kulturu budou reprezentovat expozice Sláva barokní Čechie, výstavy prací Františka Kupky a Josefa Sudka, retrospektivní přehlídka kreseb, obrazů, objektů i filmů manželů Evy a Jana Švankmajerových, Stabat Mater v provedení Symfonického orchestru FOK Praha a Pražského filharmonického sboru, koncerty Pražákova kvarteta nebo avantgardních hudebnic Ivy Bittové a její sestry Ily Kellarové. "Česká kulturní sezóna, ve Francii nazvaná Bohemia magica, by neměla být pouhým kulturním festivalem. Měl by se na ní podílet celý národ, tedy i francouzské regiony," uvedl bývalý ředitel Francouzského kulturního institutu v Praze.

Zprávy z našich misí

Generální konzulát České republiky v Sydney informuje krajanů:

- O nabídce kurzů češtiny v ČR, a to jak kurzů neplacených tak placených. Pro neplacené kurzy viz popis níže. Pro další informace, prosím kontaktujte Generální konzulát na tel. č. 02 9371 0860.

Jedno a dvousemestrální studijní pobyty na veřejných vysokých školách v České republice

Jedná se o patnáct míst ročně ke studijním pobytům v délce jednoho až dvou semestrů. Tato stipendia jsou určena pro řádné i postgraduální studenty z řad krajanů s přednostním zaměřením na tyto obory: učitelství českého jazyka a literatury, historie, etnologie, dějiny umění a eventuelně teologie, tj. takové obory, které souvisí s podporou udržení českého jazyka a kultury.

Kritériem pro udělení stipendia je kromě odborných předpokladů zejména to, zda absolvent využije vědomostí získané během svého studijního pobytu v ČR ve prospěch krajské komunity, tj. zda bude působit např. jako český učitel nebo věnovat se činnosti týkající se dané krajské komunity.

Zájemci o stipendia zašlou vyplněné přihlášky, včetně potvrzení představitelů krajského spolku prostřednictvím ZU ČR následně:

- pro studium v zimním semestru - do 15. dubna běžného roku,
- pro studium v letním semestru - do 15. září běžného roku.

Čtyřtydenní jazykový kurz českého jazyka

Kurz je letos organizován od 26.7. do 23.8.2002 a je určen především pro učitele českého jazyka z řad krajanů, jak v rámci dané země, tak při krajských spolecích. Kromě toho se mohou hlásit i redaktoři krajského tisku, vysílání, knihovníci, kurátoři muzeí a případně další, kteří český jazyk nějakým způsobem využívají ve prospěch širší krajské komunity. Každoročně má možnost zúčastnit se takového kurzu celkem 60 krajanů. Tento 4-tydenní jazykový kurz pro krajanů je plně hrazen vládou ČR (tj. výuka, stravování, ubytování a nezbytná zdravotní péče).

Kurz je pořádán ve studijním středisku Ústavu jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy (ÚJOP-UK) Dobruška a Zahrádky u České Lípy. Jazyková výuka probíhá v dopoledních hodinách, celkem 90 vyučovací hodiny ve skupinách podle stupně pokročilosti studentů (minimální věk 18 let).

Na závěr kurzu vydá ÚJOP-UK účastníkům osvědčení o absolvování kurzu. Zájemci mohou zasílat vyplněné přihlášky ZUČR do 25. dubna 2002.

Pro oba uvedené způsoby studia je student povinen si vyřídit víza k pobytu.

- O prostorách na Generálním konzulátě, které budou k dispozici krajanům od září t.r. pro účely výuky češtiny nebo pro přednášky a podobné aktivity.

- O volbách:

Za doklad potvrzující **bydliště** v příslušném volebním okrsku se považuje úřední doklad vydaný místním úřadem evidujícím obyvatelstvo popř. vydávajícím povolení k pobytu např. potvrzení přihlašovacího úřadu, povolení k pobytu, řidičský průkaz, karta sociální pojišťovny. Výše uvedené doklady musí být zastupitelskému úřadu doručeny nebo předány v originále nebo ověřené kopii. Originály dokladů budou vráceny žadateli. Písemná žádost o zápis do voličského seznamu musí být doručena nebo předána zastupitelskému úřadu nejpozději dne 5. května 2002 do 16:00 hod. EST. Ověření podpisu občana na žádosti o zápis do zvláštního seznamu voličů se nevyžaduje.

Žadatelům o zápis do zvláštního voličského seznamu se doporučuje uvést na žádosti aktuální poštovní či e-mailovou adresu a číslo pevného či mobilního telefonu za účelem operativního styku.

Volič, který je zapsán ve zvláštním voličském seznamu na zastupitelském úřadě nebo volič, který je zapsán na stálém voličském seznamu některého z volebních okrsků v ČR, může volit i v jiném zvláštním volebním okrsku mimo území ČR nebo ve volebním okrsku na území ČR pokud je držitelem voličského průkazu. Volič může požádat o **vydání voličského průkazu** zastupitelský úřad v zahraničí či obecní úřad v ČR písemným podáním opatřeným jeho ověřeným podpisem doručeným nejpozději 7 dnů před prvním dnem voleb, tj. 12. června 2002. Zastupitelský úřad předá voliči voličský průkaz nejdříve 15 dnů před prvním dnem voleb, tj. 30. května 2002, a to osobně voliči nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle v poštovním styku formou doporučené zásilky. Pokud se volič dostaví osobně na zastupitelský úřad mezi 30.5.2002 a 12.6.2002 a požádá o vydání voličského průkazu, vydá mu zastupitelský úřad voličský průkaz na počkání. V případě ztráty či zcizení voličského průkazu nelze vystavit duplikát. Volební průkazy se při volbě odevzdávají zvláštní okrskové volební komisi.

Každý volič je povinen **před hlasováním** předložit k prokázání totožnosti a státního občanství ČR platný cestovní, diplomatický nebo služební pas ČR nebo cestovní průkaz ČR nebo platný občanský průkaz ČR. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství ČR některým ze shora uvedených dokladů, nebude mu hlasování umožněno.

Všechny zvláštní volební okrsky v zahraničí jsou pro volby do PSP ČR podřazeny pod volební kraj Jihomoravský, který byl podle zákona o volbách vylosován pro volby konané do PS PČR ve dnech 14. a 15. června 2002 Státní volební komisí jako volební kraj pro hlasování v zahraničí. Voliči v zahraničí proto obdrží hlasovací lístky pro tento volební kraj, a to přímo ve volební místnosti.

Kontaktní adresy:

Volební okrsek č. 107

Embassy of the Czech Republic, 8 Culgoa Circuit, O'Malley ACT 2606
Tel.: (02)6290 1386, fax (02) 6290 0006, e-mail: canberra@embassy.mzv.cz

Volební okrsek č. 108

Consulate General of the Czech Republic, 169 Military Road, Dover Heights NSW 2030
Tel.: (02) 93710860, fax: (02) 9371 9635, e-mail: sydney@embassy.mzv.cz

Velvyslanectví ČR v Canberrě
dne 25. 3. 2002

Generální konzulát ČR v Sydney
dne 25. 3. 2002

Pro naše starší občany...

Pokračujeme v uveřejňování volného výtahu z programů stanice SBS, které jsou vysílány v různých jazicích na sydneyjských vlnách FM 97.7 a AM 1107. V češtině ve čtvrtek v 9.00 hodina a v neděli pak v 21.00 hodin.

2. HOMEREACH – HOME CARE

Dobré ráno, už podruhé vás vítám při poslechu rozhlasového cyklu, nazvaného Homereach. Naše dnešní zastavení bude věnováno péči, s níž se starší lidé setkávají patrně nejčastěji, tedy tzv. Homecare. Mým prvním hostem a partnerem ve studiu bude (někdo), s jehož hlasem jsme se již setkali minulý týden. Připomenu, že (naš host) je zapojen do projektu Community Visitors Scheme, což znamená, že jako dobrovolník navštěvuje pravidelně jednu z českých krajanek v domově důchodců... Myslím, že název HOMECARE je povědomý téměř každému. Setkáváme se s ním poměrně často, ne každý však ví, co je vlastně posláním této služby a komu je určena. Začneme proto od počátku. Co je Home Care a k čemu slouží?

Home Care je určitý druh služeb, který se snaží pomáhat těm obyvatelům Nového Jižního Walesu, kteří k tomu, aby mohli i nadále žít ve svých domovech, potřebují určitou pomoc, asistenci. Celý tento systém byl iniciován a založen z popudu federálního i státního programu HACCu, o němž jsme (již) hovořili. Většinu klientů Home Care tvoří starší lidé, kteří už mají problémy s domácími pracemi a úklidem a postižení lidé společně těmi, kteří je opatrují.

Můžeme popsat druh služeb, které Home Care nabízí a poskytuje?

Ten je individuální a vychází vždy z potřeb každého klienta. Naši pracovníci docházejí do domovů našich klientů většinou pravidelně. Nejčastěji vykonávají úklidové práce, může to být například luxování nebo pomáhají s prádlem a podobně. Někdy také asistují při osobní hygieně, při koupeli či sprchování. Pracovník Home Care ale také může - alespoň nakrátko - zastoupit toho, kdo naopak o někoho pečuje a umožnit mu potřebný odpočinek.

Když člověk začne uvažovat o službách Home Care, zákonitě si také klade otázku o kvalitě lidí, kteří tento servis poskytují...

Home Care si je toho samozřejmě plně vědom a jeho zaměstnanci jsou podle toho vybíráni. Jsou to lidé čestní a přátelští a protože jejich výběr podléhá zcela jasným pravidlům i kritériím, klientovi se dostává skutečně profesionální péče. Navíc, mnozí ze zaměstnanců pocházejí z neanglického či neaustralského prostředí a tak se nezdá stává, že si mohou s tím, koho navštěvují popovídat nejen v angličtině, ale i v klientově rodném jazyce.

A jak se vlastně mohu dostat k Home Care?

Nového klienta nám může doporučit vesměs kdokoliv, včetně jeho samého. Někdy nám zavolá jeho rodina, jindy ho doporučí lékař nebo sociální pracovník, o téhle možnosti se často lidé dozvídají od sousedů, kteří už mají s Home Care zkušenosti. V případě zájmu stačí zavolat na naše posudkové středisko, tj na Referral and Assessment Centre, které sídlí na čísle 1800 350 792. Zavolat lze i na Home Care v místě bydliště a tato telefonní čísla najdete v Bílých stránkách pod názvem Home Care Service v Novém Jižním Walesu.

Pro starší osoby, které jsou často samy doma, je dnes k sehnání výborný aparát, jmenuje se Vital Call, který si můžete pověsit na krk jako náhrdelník. Má v sobě knoflík - alarm, který je propojen s centrálou, která při "distress call" ihned informuje příbuzné, ambulanci a sousedy postižené osoby a tak rychle a hlavně včas přivolá pomoc, když je jí zapotřebí.

Dále upozorňujeme na telefonní službu "Seniors Information Service": 13 12 44, na které se můžete informovat o všech otázkách, které jsou pro starší občany důležité.

Tento poklad je určen pro toho, kdo dosáhne vrcholku zázračné hory aniž by se ohlédl zpět. Avšak ten, kdo se rozhodl pro tento úkol a ohlédne se zpět, pro jakýkoliv důvod, i jen na okamžik, bude proměněn v kámen.

Bylo mnoho těch, kteří se pokusili dostat na vrcholek zázračné hory, ale nikdo dosud se tam nedostal. Proto cesta na zázračnou horu je poseta nesčíslnými kameny, svědky to zklamanych nadějí a nedosažených cílů.

Tři bratři se rozhodli uspět tam, kde jiní zklamali. Nejstarší se rozhodl vydat na cestu a rozhodl se, že nic a nikdo ho neodradí od jeho cíle. Avšak když byl na půl cesty k pokladu na zázračné hoře a byl již trochu unaven, slyšel hlas za jeho zády. "Ty hlupáku, hlas se mu uštěpačně posmíval. Ty si myslíš, že uspěješ tam, kde tolik jiných neuspělo! Kdo si myslíš, že jsi? Vrat' se a zapomeň na beznadějný úkol!" Nevšiml si toho a pokračoval v cestě na horu. Potom, ale slyšel ještě jiný hlas, který ho nazýval zbabělcem. Hluboce dotčen, otočil se zpět. Než si uvědomil co se vlastně stalo, byl proměněn v kámen.

Druhý bratr se teď začal šplhat na zázračnou horu. Samozřejmě si nevšiml hlasu, který se ho snažil zmást a zastavit ho v jeho snaze, odvážném a riskantním podniku. Když prošel místem, kde jeho bratr zakolísal a byl proměněn v kámen, svůdný hlas za jeho zády k němu mluvil. S hluboce procitěným zájmem o něho, hlas říká: "Proč si neodpočneš? Jsi unaven, jsi jen člověk, oddychni si." Přišlo to tak neočekávaně, že nemohl odolat a také on se ohlédl. Cesta na zázračnou horu měla o jeden kámen více.

Nejmladší bratr byl moudřejší, byl poučen neúspěchy svých bratrů, dlouho přemýšlel než se vydal za pokladem, ucpal si uši. Neslyšel výsměšný, ani hlas sladký, plný předstíraného porozumění. Proto šel vpřed přímou cestou, ač značně unaven, dosáhl vrcholku zázračné hory, kde na něj čekal poklad.

Je sice pravda, je to jen prostá povídka, velmi starého data, ale v podobnostech, která obsahuje, je mnoho užitečného pro život. Život je celou cestu do kopce. Každý jde životem a dívá se do budoucna, které nám někdy vychází vstříc, jindy nám házi klacky pod nohy a děsí nás. Ať už je tomu jakkoliv, jděme vpřed za svým cílem s rozhodnutím, vytrvale a s důvěrou, že docílíme toho, kam máme namířeno. Hodně lidí zaváhá a zastaví se na cestě k svému cíli. Abychom dosáhli vytčeného cíle, musíme být rozhodnutí dojít až ke konci. Nesmí nás nic odvrátit a nebo odradit. Jestliže se vzdáme pro zdánlivě malou věc, může se stát, že se vzdáme věci velké. Když člověk něco chce, musí mít důvěru v sebe a musí mít stále na mysli vytčený cíl. Svůdný hlas nám bude našeptávat do uší, aby nás pomátl a odvrátil od našeho cíle a úkolu. Cesta přímá je nejkratší, ať už je to míněno morálně a nebo geometricky.

Může se stát, že budeme znepokojováni závidí jiných, falešnými návrhy - v tom případě je snadné se zastavit, zatrpknout a tak stát se lehce zranitelným. Musíme být silní a moudří, abychom zákeřný hlas ignorovali.

Všichni jsme se narodili s rukama k práci, srdcem k citění a rozumem k rozeznání dobrého a zlého. Není nic silnějšího nad moc a sílu vůle toho, kdo se rozhodl k dosažení svého cíle. Jestliže víme kam jdeme, nejdeme marně a budeme schopni překonat všechny překážky. Život bez cíle je jako krb bez ohně. Kdyby nebylo pokladů na strmých, vysokých a neschudných horách, život by byl fádni, nezajímavý a prázdný.

Bože dej nám sílu a zázračnou horu, jejíž vrcholek chceme dosáhnouti!

Povídku připravil Slávek F. Navrátil podle vyprávění faráře v jedné vesce na Moravě. Povídka byla obvykle pokračováním čtení z Bible - Evangelium svatého Matouše, kapitola 7.

—◆—

Vážená sestro, vážený bratře

Dovolujeme si Vás zdvořile upozornit, že členské příspěvky (\$20.00) jsou nyní splatné. Děkujeme za promptní uhrazení. Šek prosím vystavte na Sokol Sydney a zašlete bratru Jiřímu Jelínkovi: 53 Alice Street, Sans Souci, NSW 2219

From our Czech and Slovak kitchens:

Dobré chutnání

Garlic Soup

Recipe: 3 potatoes, 1 carrot, 1 parsley root, a small piece of celeriac root, 1 egg, 20 dkg grated cheese, 1.5 litre water, salt

Boil diced potatoes and grated root vegetables in salted water. Add crushed garlic and beaten egg shortly before the potatoes are done. Place grated cheese in soup bowls and pour the soup over it.

Walnut Cake (Bábovka)

Recipe: 5 eggs, 20 dkg butter, 30 dkg sugar, 10 dkg grated walnuts, 5 dkg grated bitter chocolate, 30 dkg flour, 250 ml cream, 25 g vanilla sugar, 13 g baking powder

Beat egg yolks, sugar, vanilla sugar and butter thoroughly. Add gradually flour blended with baking powder, nuts, cream and grated chocolate. Finally carefully fold in stiff beaten egg whites. Pour the dough into a buttered and floured form and put to bake in a pre-heated oven. Bake slowly at medium temperature.

The Czech Tourist Authority has selected 2002 as the year of Czech cuisine, with many festivals and promotional activities. For visitors to the Czech Republic this summer, here are some of them. For further information please see www.cccr-info.cz and www.visitczechia.cz

Prague and Surroundings:

3. - 5. 5. 2002, Tuchlovice Fair, 9th Central Bohemian Folklore Festival

25. - 26. 5. 2002, Traditional Trebíz Fair, village green

8. 6. 2002, Kutná Hora, Beer Festivities

June 2002, Mnichovo Hradiště, Pivobraní (Beer Festivities)

27. - 28. 7. 2002, Smečno, St Anne's Fair

August 2002, Prague, St Lawrence's Celebrations, gastronomic and cultural display

South Bohemia:

14. - 15. 6. 2002, České Budějovice Beer Festivities

Šumava (Bohemian Forest):

19. 5. 2002, Vlachovo Březí, 8th Beer Festivities

27. 4. - 28. 12. 2002, last Saturday in the month, Lenora, Public Baking of Bread

Plzeň Area:

April 2002, Plzeň, Easter Fair

1. 4. 2002, Plzeň, Apriľiáda (April Fools' Day Celebration)

August 2002, last Sunday, Hromnice Village Fair

July, December 2002, Úterý, Old Bohemian Fair

North-west Bohemia:

12. - 13. 5. 2002, Zubrnice Fair

30. -31. 8. 2002, Žatec, Hop-picker's Harvest Festival - Beer Festivities

31. 8. 2002, Kadaň, Emperor's Day

North Bohemia:

29. 6. 2002, Vratislavice nad Nisou, KONRAD DAY

Český ráj (Bohemian Paradise):

May 2002, the last weekend, Turnov Old Bohemian Fairs

June 2002, Turnov, Beer Festivities

June 2002, Malá Skála, Weekend with Dulcimer Music, Moravian folk costumes

June 2002, Železný Brod, Old Bohemian Fair

June 2002, Dolánky near Turnov, Midsummer Day Fair at the Dlask Farmstead

July 2002, Svijanský Újezd, Svijanské Beer Festivities, 12th annual event

August 2002, Dobruška, 12th Dobruška Fair

August 2002, Sobotka, Sobotka Fair

East Bohemia:

8. 5. 2002, Pardubice, Gingerbread Celebrations

May 2002, Pardubice, Bread Days

August 2002, Pardubice, Wine Festival

The Bohemian-Moravian Highlands:

17. - 18. 5. 2002, Třebíč, Třebíč Beer Festivities

10. - 11. 8. 2002, Humpolec, Bernard Family Brewery Beer Festivities

August 2002, Kostelec u Jihlavy, Kostelec Celebrations

South Moravia:

23. 5. -25. 5. 2002, Brno, Town Hall Days with Beer

5. - 9. 6. 2002, Brno, Sausage Festival

23. -25. 8. 2002, Vizovice Wine Harvest Festival - 35th annual event

Central Moravia:

20. -23. 6. 2002, Bělotín, 11th Beer Festivities

North Moravia and Silesia:

April 2002, Štramberk Traditional Fair

May 2002, Štramberk, SILESIAN KRMÁŠ Country fair – tasting of "štramberské uši" (gingerbread), frgály (tarts) etc

May 2002, Šumperk Music Festival and Beer Festivities - **Organizer: TJ ČOS Sokol**

June 2002, Ostrava, How Beer Is Brewed - 4th beer festivities

June 2002, Ostrava, Sun, Poultry, Strawberries and Sparkling Wine

August 2002, Hrabyně Fair

August 2002, Ostrava, Folklore without Frontiers - 4th street festival

3. 8. 2002, Jeseník, Days of Beer and Good Humour 2002

In a following issue we will bring you the main culinary events for September - December 2002.

Česká centrála cestovního ruchu - Czech Tourist Authority

Velikonoce

Každým rokem při pašiji hlase
se srdce sevře smutkem vzpomínání
nad krutostí, jež jako ozvěna se vrací zase -
vidina kříže - na něm Ježíše Krista umírání.

Tak jako ranni slunce nám zvěstuje nový den,
Kristovo vzkříšení v nás probudilo víru.
On, který lásce učil, zemřel umučen
a povstal z mrtvých, by nás vedl ke štěstí a míru.

Hlaholí zvony, křesťanský svět jásá -
velebí Božího syna z mrtvých vstání.
Země voní, s jarem je opět krásná,
z chrámů a kostelů zní slova díkůvzdání.

Božena Šamánková

Věstník, dvouměsíčník Sokola Sydney.
Obsah publikovaných článků nemusí být totožný s názory redakce. Vyhraujeme si
právo články jinak upravit.

Tel. č. redakce: 02 9258 7928, 02 9365 1872

Email: jardaz@ozemail.com.au, czlink@hotmail.com

Věstník se též nachází na internetové stránce www.sokolsydney.com.au

Příští uzávěrka Věstníku: 15. května 2002

FOUR SEASONS PHOTOGRAPHY

COMPLETE WEDDING COVERAGE
CORPORATE FUNCTIONS

0419 880085
02 9449 3586

Zyeme vás na nezapomenutelnou dovolenou MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 20 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i děti.

Kompletně vybavené dvou a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Palmová zahrada a bazén. Na požádání zašleme brožurky a další informace. Navštivte nás a my vám promítáme Video.

**Jednopokojový byt (3 hoste) \$ 350, dvoupokojový (5-7 hostů) \$450
za týden**

**Beachside Palms Holiday Units
Frank Baychek (Bejček)**

7 Wilberforce Ave. Rose Bay, N.S.W. 2029

Telefon: (02) 9371 9164

Fax: (02) 9388 2183

Web site: <http://www.magnetic-island-qld.com>

Virgin Blue létá Sydney-Brisbane-Townsville a zpět za \$ 304

Pohled z okna bytu